

DPN 5768

Title: तन्त्र रत्न दीपिका TANTRA RATNA DĪPIKĀ

Run. No. 6459

Cat. No. 110

Micro. No.

Subject मन्त्र Tantra

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 30.5 x 12

Folios 39

Lines (in a page) 9

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script: New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus.:

Material: palmleaf / paper / thyasaphu / one side yellow

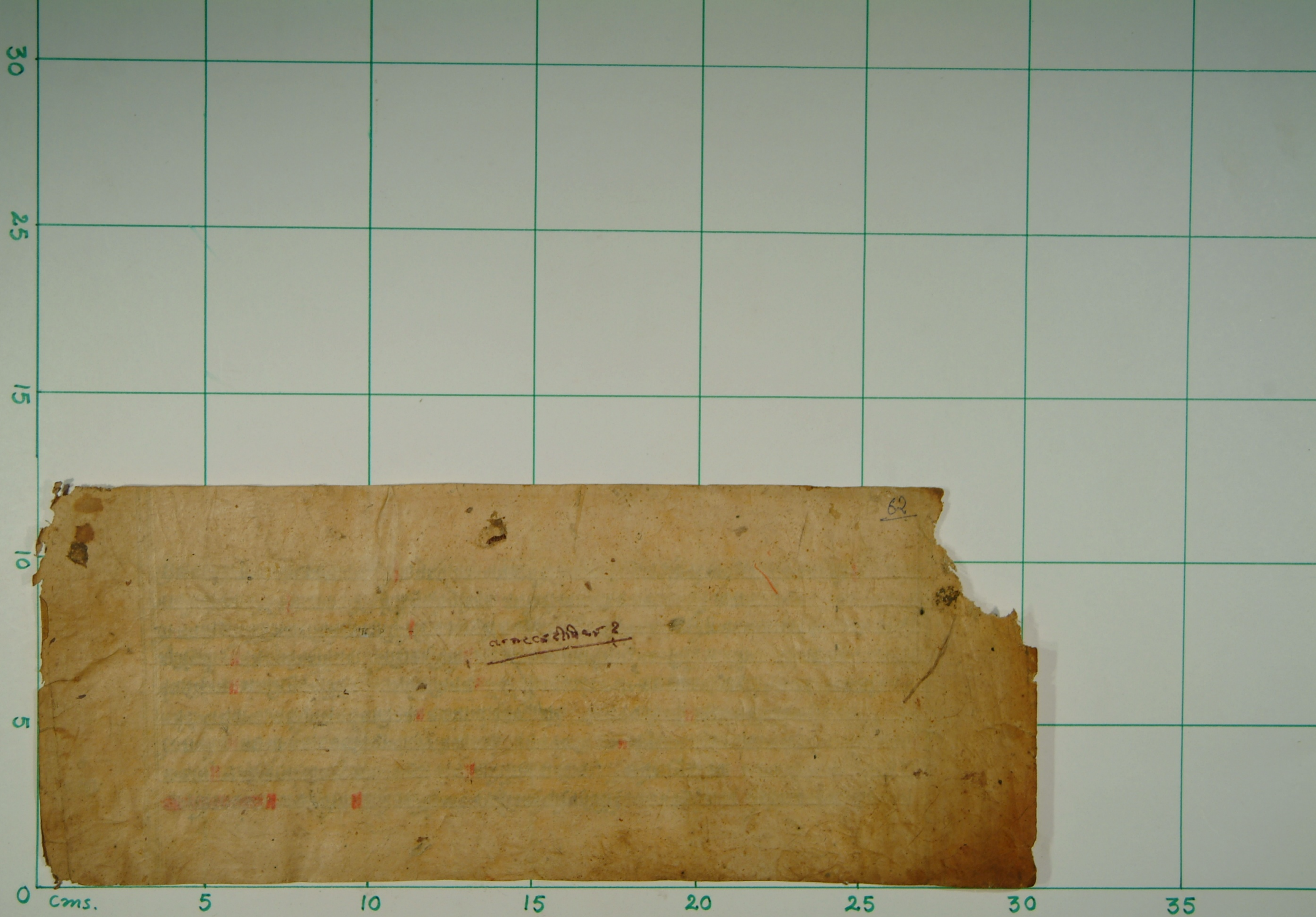
Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon:

↓
श्री गणेशाय नमः ॥ अथ प्रथमोऽध्याये मुद्रा उल्काय स्वमूर्धनि सहस्रानुरेण विदो देवाः
स्वयं गुरुं ध्यायेत् ॥ शिखायामुल सिकाशं वरा भयलसत्करम् ॥

समाप्ति । इन्द्राय

इति मंत्र सिद्धयुपाय ॥ १४ ॥ - ॥ रक्ताङ्गी चित्कलां श्यामां दक्षिणां धनुर्गं पाम् ॥
हिरणी समादिष्टे शक्तिं शूलं विभ्रतीम् ॥ दाम्नाभि समुद्भूत कान्त तन्तु वरदादनीम् ॥
पामेन पारणेना स्वङ्ग धाम्यन्तां गदां पाम् ॥ स्पात्र काम हस्ता जठरेण वैराजिताम् ॥
गलाकुचां त्रिनयनां सुष्ठुमाला विभूषिताम् ॥ सकृपालवरा सक्ता विजयां हृद्भीष्ट
प्रियाम् ॥ शिवाभ्यां पार्श्ववर्तिभ्यां स्व तस्तोषितां स्तुतीम् ॥ एवं ध्यात्वा वारुणेहे दक्षिणा
कालिका भजेत् ॥ इति मन्त्र ॥



30
25
15
10
5
0

Cms. 5 10 15 20 25 30 35

अमरकंटक २

६२

तं २६१
९

श्रीगणेशायनमः॥ अथप्रयोगः॥ आलेख्यते उक्तं यत्स्वर्गं निसहस्रारे परविंदो देवतास्वरूपं गुह्यं ध्यायेत्॥ शोकायुतं नं काशं वराभयज
सत्काम॥ शुक्लांबरधरं श्रीमच्छुक्लमात्मनो लेपनम्॥ वामो रौक्ताक्षश्च युतं देवायेत्यरुं धिया॥ एवं ध्यात्वा पंचभूतं मये रूपं चा
रेण राधयेत्॥ तद्यथाः रुक्मद्वयकनिष्ठाभ्यां लं पृथिव्यात्मकं गंधं समर्पयामिनमः॥ अंगुष्ठाभ्यां हं आकाशात्मकं पुष्पं समर्पयामिनमः॥
तर्जनीभ्यां यं वाय्वात्मकं धूपं समर्पयामिनमः॥ मध्यमाभ्यां रं वस्त्रात्मकं दीपं समर्पयामिनमः॥ अनात्मिकाभ्यां वं अमृतात्मकं नैवेद्यं सम
र्पयामिनमः॥ अंजलिमुद्रया ऐं तां वलं समर्पयामिनमः॥ ऐं ह्रीं श्रीं अमुकानंदनाथरुक्ताक्षं वा श्रीपादुकां पूजयामीति दशवारं प्रजप्य
मुनिर्कुर्यात्॥ नमस्तुभ्यं महामंत्रदायिने शिवरूपिणे॥ वस्तुज्ञानप्रकाशाय संसारदुःखनारिणे॥ अति सौम्याय दिव्याय वीराया ज्ञानहरि
णे॥ नमस्ते कुलकौलिन्यदायिने ज्ञानदायिने॥ शिवतत्त्वप्रबोधाय वस्तुतत्त्वप्रकाशिने॥ नमस्ते गुरवे तुभ्यं साधकाभयदायिने॥ अनाचारश्चा
भावबोधाय भावहेतवे॥ भावाभावविनिर्मुक्तं मुक्तये गुरवे नमः॥ नमस्ते शंभवे तुभ्यं दिव्यभावप्रकाशिने॥ ज्ञानानंदस्वरूपाय विभवाय नमोनमः॥
शिवाय इक्ष्तिनाथाय विद्यानाथाय मन्त्रिने॥ कामरूपाय कामाय कामकलिकलात्मने॥ कुलपूजोपदेशाय कुलार्णवस्वरूपिणे॥ आरक्तनिज

तच्छक्तिसमभागविभूतिने॥ नमस्ते सुमेधेशाय नमस्ते सुनमोनमः॥ इदं स्तोत्रं पठेन्नित्यं साधको गुरुदिष्टुस्व॥ प्रातस्तथाप्येवेति ततो वि
द्याप्रसीदति॥ इति स्तोत्रं प्रणामेन॥ अज्ञानं तिमिरांधस्य ज्ञानाज्जलकया चक्षुरुन्मिलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः॥ अखंडमंडलाकारं वा
घूं येन चराचरं तस्य दं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः॥ इति प्रणाम्य मूलाधारे त्रिकोणो कामवीजो पार्थिव्यतां कुंडलिनीं ध्यायेत्॥ तद्यथा इयं
मां मूलां मूर्ध्नि रूपां मूर्ध्नि स्थितिं लयात्मिकां॥ विधाती तं ज्ञानरूपां चिंतयेत्॥ ह्रस्वविहीनां श्रीविद्यायां रक्तामिति॥ एवं ध्यात्वा मूलाधार
स्वाधिष्ठानमग्नौ पुराणाह तविभुवि आचार्यस्य चकारिणो भिद्यथरशिं वेषायित्वा तदेभदमापन्नां स्मरेत्॥ तदमृतं लोलीभूतां मुधा
पूरैः खल्वचक्रमात्मावस्थानमानयेत्॥ अर्थप्रार्थना अहं देवो न चान्यो म्मिषुं सेवाहं न शोकभाक्॥ सच्चिदानंदरूपो हं नित्यमुक्तः स्वभाव
वान्॥ परदेव्या हरिस्थेन प्रेरितेन करोम्यहं॥ न मे किंचित् कदाचिद्वाक्यमस्ति जगज्जये॥ जानामि धर्मं न च मे पुष्टिर्जानाम्यधर्मं न च मे
निवृत्तिः॥ केनपि देवेन हृदि स्थितेन यथानिपुणोक्तो म्मि तथा करोमि॥ एवं विभाज्य जलभांडं समायच्छेत्॥ तत्रैर्जानो वाक्स्वरूपा वादि शिखी
यदि वर्जिते देशे मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा यथाविधि शोवं विधाय स्थानं तरेण त्वागंडं यपंचकेन मुखपरिशोधावनं कुर्यादनेन मंत्रेण॥ स्तौ॥

॥ जं. ६६ ॥
॥ २ ॥

कामदेवमर्बजनप्रियायनम ॥ दंतधावनं कृत्वा दंतकां सुप्रक्षाल्य विमृजेत् ॥ ततो नेन मंत्रेणा पांदा दशगंडेषु मुखे लानं कुर्यात् ॥
ततो ह्मोडदिने मंत्रोतीर्थजले विमलजले वा स्वशाखे कं वैदिकस्नानं कृत्वा तं त्रिकस्नानं कुर्यात् ॥ तत्रो मजनं कृत्वा ॥ ॐ अथो
त्पादीष्टदेवता प्रजार्थमस्मिन् जले स्नानमहं करिष्ये इति संकल्प्य फडिनि मंत्रेण मृत्तिकां समानी विभागं कृत्वा भागमेकं जले क्षिप्या
भागे कनमूर्द्धादिनाभ्यंतं मूलं पठन्विते पयेत् ॥ शेषभागेन प्रपादादिनाभ्यंतं मूलं पठन्विते पयेत् ॥ ततः प्राणासत्तेन मे देवतीर्थं दे
हि दिवाकर ॥ ॐ गंगे च यमुने चैव गोदावरिसरस्वति ॥ नर्मदे सिंधुकावेरी जले स्निग्धं निधिं कुरु ॥ आवाहयामि त्वां देवि स्नानार्थं वि
हसुं दी ॥ एहि गंगे नमस्तुभ्यं सर्वतीर्थसमन्विते ॥ एवमावाह्यतु परिमूलं मंत्रमष्टधा जप्त्वा सोमसूर्याग्निमंडलं विचित्रमूलमुच्चा
र्य निर्मज्जेत् ॥ ततः शक्तिविषये ॥ ॐ आत्मतत्त्वाय स्वाहा ॥ ॐ विशातत्त्वाय स्वाहा ॥ ॐ शिवतत्त्वाय स्वाहा ॥ इत्याचम्य घटं गन्यासं कृ
त्वा कनशं मुद्रयात्मानं दशधा सप्रधावसिंचेत् ॥ ततः उच्चायगात्रमार्जनं कृत्वा चंदनेन मूलेन द्वादशतिलकं विधाय वैदिकीं संध्यां कृ
त्वा पितृपरां विधाय वस्त्रं पीडयित्वा मृत्तिकां कुर्यात् यं प्रक्षाल्य सदृशो धौ ते वासमी परिधायात्मनत्वादिना त्रिराचम्य प्राणायामं

॥ श्रीः ॥
॥ २ ॥

त्रयं कृत्वा घटं गतिविन्यस्य तीर्थजलं वामहस्ते कृत्वा तदुपरि मूलं मंत्रं हं यं रं लं वे इति सप्तवारं जपनालितोदकविंदुभिर्दक्षिराहस्ते
नमस्तुभ्यं मंत्रं स्मरन्वशिषिसप्रधापाक्षरां कृत्वा दक्षिराहस्ते नमस्तुभ्यं ह्रीं त्वां श्वातं कर्मणां तः प्रक्षाल्य कृत्वा तदुदके पापहृत्पं वि
चित्रं पूतो बज्रपाधारो म्याय फडिनि मंत्रेण क्षिपेत् ॥ ततः स्नायुपात्रे रक्तचंदनं रक्ताक्षतं च दत्वा कं दीमः ॥ कलमार्तं डभैरवाय प्रका
शशक्तिसयुताग्रहशिषुक्ताय श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं स्वाहेति दद्यात् ॥ पूर्ववदर्थं संपाद्य सर्वमोहिने विप्रो हविष्वजनैर्धामहि न
त्र ॥ क्लिप्ते प्रचोदय इति गायत्र्या सूर्यमंडलं वर्जितं मे भवने श्वर्ये इदमर्घ्यं स्वाहा इत्यर्थं देवैर्दद्यात् ॥ अक्ते सर्वशक्तिविषये सखा
गायत्री ॥ ततो मूलं मंत्रं गायत्री यथाशक्ति जपेत् ॥ ततो रविमंडलं गण्देवीं पुष्पैः संपूज्य क्षमस्वेत्युच्चार्य संहारमुद्रया देवीतेजः स्व
हृदये समानी पूजागृहे पायात् ॥ इति संध्या संध्या त्रये ज्ञातव्या इयं पद्धतिः सर्वसाधारणी ॥ अथ दीक्षा पूर्वदिने ब्राह्मणेन पाप
क्षयार्थं गायत्री जपः कार्यः ॥ क्षत्रियादिना सुवर्णीगोमूलं वा दद्यात् ॥ ततो दीक्षादिने गुरुः शिष्यश्च कृत्वा त्रिकः संभृतसामग्री
कः शिष्यो गुरुं प्रणम्य ब्राह्मणानां धदिभिर्मतो व्यास्मिन् दीक्षा कर्मणि पुराणां भवंतो पुर्वत इति त्रिः श्रावयेत् ॥ तेषां पुराणां इ

॥ त्रिदी ॥
॥ ३ ॥

निजिबुधुः एवेस्वस्ति अहिं च वाचयेत् ॥ अथ शिष्या उद मुत्वा मपात्रे कुशतिलजलाद्याय ॥ ॐ तत्सदितु वायं
ॐ अघेत्यादि अमुकगोत्रः ॥ श्री अमुकदेवशर्मापापक्षयपूर्वकवृत्तलोकावाप्तिकाम इयं अक्षरं त्मकात्मकमेव
स्यामुकमंत्राणां वादीशामहं करिष्ये इति संकल्प्य गुरुं दृष्ट्वा यात् ॥ ततः शिष्येण ॥ ॐ साधुभवानात्मा मित्युक्तेः
ॐ साध्वहमासे इति गुरुदेन ॥ ततः शिष्येण ॥ ॐ अर्चयिष्यामी भवन्ममित्युक्तेः ॥ ॐ अर्चयन्ति गुरुं देवः ॥ ततो
गुरुपाद्यादिभिः संपूज्य दक्षिणं जानुं विधत्तः ॥ ॐ अघं संकल्पिते त्मिन् दीक्षा कर्मणि अमुकगोत्रं श्री अमुकदे
वशर्मागोत्रं ॥ पाद्यादिभिरभ्यर्च्य गुरुत्वेन भवेत्तमहं हारो इत्युक्ते ॥ ॐ हनोस्मीति गुरुं देवः ॥ यथाविहितं क
र्म कुर्वित्युक्ते ॥ ॐ करवाणीति गुरुं देवः ॥ ततो गुरुं दीक्षामंडपद्वारिगत्वा च सामान्यार्घ्यं कुर्यात् ॥ यथावाग्नेय
कोराहनभूविं विं विलिख्यः ॥ ॐ आधारशक्तेये नम इति संपूज्य फडिति मंत्रेण पात्रं प्रक्षाल्य विपदि कायां संस्थाप्य
नम इति मंत्रेण जलेनापूर्य ॥ ॐ गंगे च यने चैव गोशवरिसरस्वति ॥ नर्मदे सिंधु कावेरी जले त्मिन् न निधिकुरु इति मंत्रः

॥ श्रीः ॥
॥ ३ ॥

त्रेणां कुशमुद्रया तीर्थं मवाद्युवावेण गंधपुष्पे दत्वा धेनुमुद्राप्रदर्शनं जलेनास्त्राय फडिति मंत्रेणोर्ध्वं ॥ ॐ वि
द्याय नमः ॥ एवं महालक्ष्म्यै सरस्वत्यै ॥ दक्षे विद्याय वामेक्षेत्रे शायनयोः पार्श्वं युगे गंगां यै यमुनायै देहल्यां अ
स्त्रायः ॥ ततो गुरुं दीक्ष्य दक्ष्यादि व्यान्विष्ट्वा त्रिरस्यास्त्राय फडिति जलप्रक्षेपेणानुरक्षणं व्यान्विष्ट्वा त्रिरस्य वामः
पार्श्वं घातत्रयेण भोमां व्यान्विष्ट्वा त्रिरस्येन ॥ ततो क्षणान्वाहीत्वा ॥ ॐ अपसर्पंतु नेभूता ये भूता विसे स्थिता
॥ ये भूता विघ्नं कर्तारस्ते नश्यंतु शिवा जया ॥ अस्त्राय फडिति विकीर्णं देवीं वाध्यात्मानं कंधरो दक्षिणपादपु
रः सरं दक्षिणांगं संकोचयन्नाहं प्रविश्य ॥ ॐ ब्रह्मणे नमः ॥ ॐ बालुपुरुषाय नमः ॥ इति नैऋत्यां संपूज्य विहि
तासनमात्सीर्य ह्यं आधारशक्तिकमलासनयनम ॥ इत्यासनं संपूज्य ॥ ॐ पृथिव्येति मंत्रं स्वमेरुपृष्ठं
षिः सुतलं छंदः कूर्मदेवता आसनोपवेशने विनियोगः ॥ ॐ पृथिव्या धजा लोका त्वं देवि विष्णुना धृताः ॥ त्वं
च धारय मां नित्यं पवित्रं कुरु वामनं ॥ इति पठित्वा स्थलिकादि क्रमेण तत्रोपविश्य स्वदक्षिणो गंधपुष्पपात्रं सर्वः

॥ तः रक्षि ॥
॥ ४ ॥

तोरीपावलिपुरनेनेवेयमुवासितां वपूरां स्ववामे कुंभमेकं यष्टदेशोकरक्षालनार्थपात्रमेकं स्थापयेत् ॥ ततः प
रावसाधिनपंचगव्यार्घ्यतोयाभ्यां कुशाग्रेण मंडपे संप्रोक्ष्य कृतं जलिः वामे ॥ ॐ गुरुभ्यो नमः ॥ दक्षिणे ॐ ग
णेशाय नमः ॥ मूर्द्धि ॐ इष्टदेवतायै नमः ॥ अस्त्राय मूर्द्धि तिमंत्रेण तालत्रयमूर्द्धि क्रमेण दत्वा कोटिकाभिर्दश
दिग्बन्धनं कृत्वा स्वोक्ते हस्तौ उता नौ निधाय कुंकारेण धारय कुंडलिनीः ॥ आधारस्वाधिका नमणि पूरनाह न
विभुद्वाजाचक्रेण सूर्यकोटिप्रतीकाशाचंद्रकोटिमुशीतलाः ॥ सुषुम्णावन्मना सोहमिति मंत्रेण परमात्मनि स
योऽप्यपंचभूतानि सहारक्रमेण वाक्पादपाणिपादपृथक् च नादानगतिविमर्गानंद श्रीचक्रकचक्षुरसनासाशब्दः
स्पर्शरूपरसगंधाहंकारमनो बुद्धिचितानि बीजभावेनाविचिंत्य यमिति वायुबीजं धूम्रवर्णं षोडशवारं जपन्त्वामः
यावायुं पूरयेत् ॥ उभोत्रासापुटोद्धृत्वा चतुःषष्टिमात्रया कुंभकं कृत्वा वामकुक्षिगते पापपुरुषं संशोध्य मुनर्द्धा
विंशद्वारं जपन् दक्षिणनाशारे चयेत् ॥ ततो रक्तवर्णं ह्मिति बीजं हृदयाविचिंत्य दक्षिणनाशारे षोडशमात्रः

॥ श्रीः ॥
॥ ४ ॥

यावायुं पूर्य उभोत्रासापुटोद्धृत्वा चतुःषष्टिवारं जपन् कुंभकं कृत्वा पापपुरुषं भस्मीकृत्य वायुबीजं द्वाविंशद्वारं जपन् अस्मनामह्वामना
यावायुं पूरयेत् ॥ ततो वामनाशारे ह्मिति बीजं कुंडेऽप्यंजलाचंद्रनियोज्य षोडशमात्रया वामनाशारे वायुमापूर्य उभोत्रासापुटोद्धृत्वा चतु
चतुःषष्टिमात्रया वं बीजं जपन् वर्णमयीममृतहृष्टिमुत्पाद्य लभिति द्वाविंशद्वारं हृदि कृत्य दक्षिणनाशारे चयेत् ॥ हंस इति मंत्रेण जीवा
त्मानं तत्त्वभिचक्षुस्थाने स्थापयेदिति भूतभुद्धिः ततः स्वहृदि हस्तं दत्वात्मनः प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ॥ तद्यथा ॐ सोहं मम प्राणा इह प्राणा
॥ ॐ सोहं मम जीव इह स्थितः ॥ ॐ सोहं मम वैश्वानरा ॥ ॐ सोहं मम वायुनश्चक्षुः ॥ ॐ सोहं मम प्राणा इह गत्य मुखे चिरं तिष्ठन् स्वाहा
ततः अघ्रादिन्यामः ॥ मूर्द्धि अमुकं अघयेनमः ॥ मुखे अमुकं हृदयेनमः ॥ हृदि अमुकं देवायै नमः ॥ अथ प्राणायामः ॥ मूलमंत्रेण
प्राणवेन षोडशमात्रया वामनाशारे प्राणं उभोत्रासापुटोद्धृत्वा चतुःषष्टिमात्रया कुंभकं ॥ द्वाविंशमात्रया दक्षिणनाशारे चयेत् ॥
एवं वारं जपन् ते मतिप्राणायामत्रयं भवति ॥ अथ मात्रिकान्यामः ॥ अस्य मानुषा मंत्रकामं त्रयं शिरसि बुद्ध्या अघयेनमः ॥ मुखे ग
यत्री कुंडसेनमः ॥ हृदि मानुषा सरस्वती देवतायै नमः ॥ मूलाधारे व्यंजनं संचयाय बीजाय नमः ॥ पादयोः स्वायशक्तये नमः ॥ अथ मानु

॥ त र दी ॥
॥ ५ ॥

काषडंगं अंकं ॥ आह्वयानमः ॥ इंचेशिरेस्वाहा ॥ उंचं ५ उंचिशोयेवषट् संतं ५ संकवचायकुं ॥ अंचं ५ अंचेत्रयायवोष
ट् ॥ अंचं १० ॥ अ अत्रायफट् ॥ उंचं ५ उंचिशोयेवषट् संतं ५ संकवचायकुं ॥ अंचं ५ अंचेत्रयायवोष
गांभेवनमः ॥ शंनमः ॥ घंनमः ॥ संनमः ॥ इति न्यमेत् ॥ स्वाधिशोनेलिंगकेविद्युन्निभेवषट् लेवनमः ॥ एवंमेयं लेन्यमेत् ॥ मणिपूरेना
भोदशदलेनीलवर्णोदंनमः ॥ एवंठंरांतं थं धंनं पंफं न्यमेत् ॥ अनाहनचकेहृदयेद्यादशदलेविद्युन्निभेकंनमः ॥ एवंकं रंगं घंठं
वंछं जं नं अंठं कं मेराविन्यमेत् ॥ विभुदं कं ठं देशो उशदलेधूनाभेअंनमः ॥ इत्यादिषोडशस्वरान्विन्यमेत् ॥ आताचकेद्विदले
धुमधोशुभाभेअंनमः ॥ संनमः इति विन्यमेत् ॥ अत्रवर्णसमाख्यायक्रमेणान्यासः ॥ ततः सहस्रदलेनादविंशदयान्वितेभक्त्या
दित्रिंशत्स्वात्मकहलशत्रिकोरोतनाभोपरविंशं विभावयेत् ॥ अथवाद्यमानकान्यासः ॥ अंनमः ललाटे ॥ एवंनमो नं सर्वत्र आमु
खहृते ॥ इंदशनेत्रे ॥ ईवामनेत्रे उंदशनेत्रे उंदशनेत्रे उंदशनेत्रे उंदशनेत्रे ॥ अं वामनामापुटे ॥ लं वामगंडे ॥ एवंनमो नं सर्वत्र ओं मुखहृ
हृते ॥ इंदशनेत्रे ॥ ईवामनेत्रे उंदशनेत्रे उंदशनेत्रे उंदशनेत्रे उंदशनेत्रे ॥ अं वामनामापुटे ॥ लं वामगंडे ॥ एवंनमो नं सर्वत्र ओं मुखहृ

॥ श्री ॥
॥ ५ ॥

नेभोअधोदंनेअंमद्रिअ मुखेकंदसभुजमूलेखकुर्परेगमणिबंधेअंगुलिमूलेमूले ॥ करायेचवामकरमूलेछकुर्परेजमणि
बंधेअंगुलिमूलेअंकरायेदंदसपादमूलेठंजाअनिदंगुल्फेठंअंगुलिमूलेरापादायेनं वामपादमूलेथंजाअनिदंगुल्फेअंगुलिमू
लेनेपादायेपदसपाध्वेफं वामपाध्वेवंष्टेभंनभोमउदरेयंहृदिंदसिरावाकुमूलेलंघंरायांवंवामवाकुमूलेशं हृदिदशकोषं
हृदिदशकोषं हृदिदशकोषं हृदिदशकोषं हृदिदशकोषं हृदिदशकोषं ॥ हृदिदशकोषं हृदिदशकोषं ॥ ततो ध्यानं पंचाशद्विपिभिर्विभक्तसु
खशेयं न्यवेवसः ॥ स्थलाभास्वमौलिनिवद्धचंद्रशकलामापीनतुंगस्तनी ॥ उडामक्षगुणमुधाद्यकलशंविशोचहस्तोर्जोर्विधा
णांविशदपुंविनयनोयादेवतामाश्रये ॥ मातृकाचतुर्दशकामनाभेदान् ॥ केवलाविशकराविंदुयुक्तामुक्तिरामचिसर्गपुत्रा
विंदुचिसर्गाभाभुक्तिमुक्तिपुत्रा ॥ अथकरांगन्यासो ॥ ऊज्जपिबीजेनऊज्जपिमंत्रवर्णाननमस्कारानेनांगुष्टांगुलीपुन्यमेत् ॥ अ
ंगुष्टाभ्यांनमः ॥ तर्जनीभ्यांस्वाहा ॥ मध्यमाभ्यांवषट् ॥ अनामिकाभ्यांकुं ॥ कनिष्ठाभ्यांवोषट् ॥ करतलपृष्ठाभ्यांफट् ॥ एवंहृदयादि
पुन्यमेत् ॥ हृदयायनमः ॥ शिरेस्वाहाशिखोयेवषट् कवचायकुंनेत्रयायवोषट् ॥ ऊज्जपिनेत्राभ्यांवोषट् ॥ इतिविन्यस्य ॥ अ

॥ तं र दो ॥
॥ ६ ॥

स्त्राय फल इत्युद्बोधनालत्रयंदत्वा छोरिकभिर्दशदिशो वधीयान् ॥ पंचांगेनेत्रं वर्जनीयं ॥ नतो मंत्रन्यासादितत्तत्कृत्योक्तन्यासात् कुर्यात् ॥ अथ पीठन्यासः ॥ दक्षांशे ॐ धर्माय नमः ॥ वामांशे ॐ अज्ञानाय नमः ॥ वामोरो ॐ वैराग्याय नमः ॥ दक्षिणोरो ॐ श्रियाय नमः ॥ अधर्माय ॥ वामपार्श्वे अज्ञानाय ॥ नाभौ ॐ वैराग्याय ॥ दक्षपार्श्वे ॐ श्रियाय ॥ अनेत्राय पद्माय नमः ॥ ॐ मूर्ध्नि मंडलाय द्वादशकलात्मने नमः ॥ ॐ सोममंडलाय षोडशकलात्मने नमः ॥ मं वक्त्रे मंडलाय द्वादशकलात्मने नमः ॥ संसत्ताय नमः ॥ रंजमेतं तमसे ॥ ओं आत्मने ॥ ॐ अंतरेण तमने पं परमात्मने ॥ ॐ ज्ञानात्मने नमः ॥ एवं स्वकृत्योक्तपीठशक्त्या संपीठमनुन्यासं च कृत्वा इत्येव तां ध्यात्वा तत्तुष्टां प्रदर्शय्य स्थापनं कुर्यात् ॥ स्वयमेव त्रिकोणागर्भं षट्कोणावृत्तचतुस्त्वं विलिख्य मूलेनाभ्यर्च्य तत्राधारं प्रतिष्ठाप्य मं वक्त्रे मंडलाय नमः ॥ इत्याधारं संपूज्य वृत्ताकारेणावकिकलाः पूजयेत् ॥ यंधुमार्चिषे नमः ॥ एवं रुष्माये लेज्ज्वलिते वंज्वलिते शं विस्फुलिते वं मुश्रिये सं मुहपाये ॥ हं कपिलाये लेहयवहाये सं कयवहाये ॥ इति संपूज्या ह्याय फडिति मंत्रे गाशं खपुष्पाधारे परिस्थापयेत् ॥ ॐ अर्कमंडलाय नमः ॥ इति शंखं संपूज्य वृत्ताकारेणावकिकलाः पूजयेत् ॥ कं

॥ श्रीः ॥
॥ ६ ॥

भंतापिमेतमः एवं वं तापिन्ये गं फंधुशये घं यं मरिच्ये ॐ नं ज्वालिते वंधं रुच्ये छंदं मुखमाये जं थं भोगदोये जंतं विधाये जं रां बोधिन्ये ॐ डंधारिणे ॐ छंधमाये ततः प्रतिलोममातृकयामूलमंत्रेणाचजलेन शंखं पूरयेत् ॐ स्वममराडलाय नमः इति जलं संपूज्य वृत्ताकारेणासोमकलाः पूजयेत् यथा ॐ अमृताये नमः एवं आमानदोये इंप्रयाये इंतुं ये ॐ पुष्टे ॐ रं ये ॐ संकृते नमः संशशिन्ये लं चंडिकाये ॐ कां ते ॐ संज्योक्ताये ॐ श्रिये ॐ ओं प्रिये ॐ ओं अंगदोये ॐ पूर्याये अः पूर्यामृताये नमः इति षोडशकलाः संपूज्य तत्र दूर्वाक्षतगंधपुष्पाणि निक्षिप्य मस्य मुद्रया द्वादशदिशा हस्तेन देवतायाः षडंगं विन्यस्य मूलमंत्रं दशधा जपेत् वीर्यडिति मंत्रेणागालिनीमुष्टां प्रदर्शय्य फडिति मंत्रेणासंरक्ष्य कवचेनावगुंघधेनुयोनिं प्रदर्शयेत् स्वदक्षिणे प्रोक्षणीपात्रं आचमनीयपात्रं च समान्यार्घ्यवस्थापयेत् श्यामाकदूर्वापत्रं विष्णुक्रांतापात्रपात्रे स्थापयेत् जातीलवं कंककोलात्पात्रमनीयपात्रे निक्षिपेत् गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपदूर्वाध्यार्घ्यपात्रे निक्षिपेत् आप्यदधिमधुमिश्रितं मधुपर्कं स्थापयेत् पाद्यादिपात्रेषु त्रिवारं कृत्वा मूलमंत्रं जपेत् फडिति संरक्ष्य हुमित्यवगुंघावमिति धेनुमुद्रया मृतीकृत्यार्घ्यजलं किंचित्पाद्यादिपात्रेषु दद्यात् ततो न्यासक्रमेणाधर्मा-

॥ त. र. दी. ॥

॥ ७ ॥

दीप्तीठमन्त्रं तं स्वगात्रे पूजयेत्. शिरोहृदाधारपाणिमूर्ध्निगण्डकेषु पंचवारं पुष्पांजलिं दत्त्वा हृदये स्वेष्टदेवतां ध्यात्वा वास्य
मानं मेरुपर्वतोरग्राधामूलमंत्रं यथाशक्ति जप्त्वा जपं समापयेत्. आत्मपूजादिकं प्रोक्षणीजलेन कुर्यात्. ततस्तज्ज
लं ह्रीं कृत्य पूर्ववत् पूजयेत्. ॐ अमुकमंडलाय नम इति गंधपुष्पाभ्यां संपूज्य कर्णिकामध्ये धान्यं दत्त्वा तदु
परि तंडुलान्दत्त्वा कुशानां स्त्रीर्यकुर्वं दत्त्वा पूजयेत्. आधारशक्तये नमः. स्वं कूर्मायानंताय पुथिये कृद्दीपाय गिरिमं
डपाय कल्पवृक्षाय तस्याधः रत्नवेदिकोत्तरे रत्नपीठोत्तरे आनेयादिकोरो युधर्माय ज्ञानाय वैराग्याय ऐश्वर्याय पूर्वा
दिदिक्षु अधर्माय अज्ञानाय अवैराग्याय अनेश्वर्याय मध्ये आनंदकंदावसंवित्रालोय सर्वतत्त्वात्मकप्राय प्रकृति
मयपञ्चभोविकारमयकेशोभ्यः पंचाशद्वर्णावीजाद्यकर्णिकायै अं अंकमंडलाय द्वादशकलात्मने. ओं सोमं डला
य द्वादशकलात्मने सं सत्वाय रं रजसे तं तमसे आं आत्मने अं अंतरात्मने. हुं ज्ञानात्मने नम इति संपूज्य स्वस्वकल्पो
क्तपीठशक्तीः पूजयेत्. ततस्तान्मयं मार्तिकं वा कुंभं पुष्पांजलिं तत्रिगुणामृतं वेष्टितं फडिति प्रक्षालितं सुधु
पधूपितं नवरत्नगर्भं पंचरत्नगर्भं वा तदभावे द्वादशरत्निकासु गर्भं वा गंधपुष्पैर्वर्चितं द्वादशतममन्त्रितं मंडलं म
मं वस्त्रिमांडलाय द्वादशकलात्मने. ३

॥ श्री ॥

॥ ७ ॥

धोवेदविद्यास्त्रोः सरुओं इति स्मरन्स्थापयेत्. पंचायतनदीक्षायां कुंभचतुष्टयस्थानानियेनेर्जतवायव्येषु पूर्ववत्
स्थापयेत्. ॥ गंधाष्टके युते लोपे स्त्रीर्थजले वा विलोममातृकया मूलेन च तं कुंभं प्रपूजयेत्. ॥ कुंभाधारं वस्त्रि रूपं ध्यात्वा मं
वं ह्रीं मंडलाय द्वादशकलात्मने नमः. ॥ इति संपूज्य कुंभं सूर्यात्मकं विभाव्य. ॥ अं अंकमंडलाय द्वादशकलात्मने नमः. ॥ इति
कुंभं संपूज्य जलं सोममयं ध्यात्वा डं शोममंडलाय द्वादशकलात्मने नमः. इति संपूज्य. ॥ ॐ गंगे च यमुने चैवेति संवेरा
सूर्यमंडलादं कुशमुद्रया तीर्थमावाहयेत्. ततः स्वाग्रभागे बृहच्छंखं पूर्वोक्ताघ्यां स्थापनकमेरावत्किंकलाः सोमकं स
स्थानेषु संपूज्य जले कलाजालानां वास्य पूजयेत्. ॥ यथा धूम्रार्चिर्गादि द्वादशकला इहागच्छत इति स्मृतं इत्यावाह्यं प्र
गावादिनमो ते न प्रपूजयेत्. ॥ यथा कंश्चिच्छंखं ज्ञेयं गंगे घं मेघाये डं. ॥ कोत्पेचं लक्ष्म्ये छं घृते जं स्थिराये हं स्थि
र्ये. ॥ जं मद्ये सताः सुवर्णाभाः टं जराये. टं पासिने डं शांते. हं अश्वये. रां रते तं कामिकाये धं वरदाये दं ह्लादिन्ये धं प्राये
तं दीर्घाये सताः लज्जामालदलसंनिभाः पंतीक्ष्णाये फं गौं देवं तमाये. मं निद्राये मंतं ड्ये यं धुते रं कोधिने लं क्रियाये वं उका
र्ये शं मृत्यवे सताः भुक्ताभाः धं पीताये संश्वेताये हं अरुणाये यं असिताये हं अनंताये. ॥ सतारक्ताभाः. ॥ अनिहते

तं असिताये १

॥ तं रं दी ॥

॥ ८ ॥

आंसं प्रतिष्ठाये इति शोये ईं शोये उं इंधिकोये उं दीपिकोये मं रोचिकोये मं मोचिकोये लं हूमाये ॥ संसूक्ष्मा मृता
ये संज्ञानामृताये ॐ आद्याय नो ओं व्यापिनो अं व्यामरूपोये अः अनंताये सताः शुक्लाः ॥ ॐ हूंसः शुचि व
दसुरं तं रिक्षमदोता वेदियदतिथि दुं गे रासत ॥ नृषदर सदसदव्योमसदद्रागोजा जतजा अद्रिजा जतं हृदि ति
पठित्वा तं खेजलं क्षिपेत् ॥ ॐ प्रतद्विष्णु सवते वीर्यं गामृगो नभीम ॥ कचरो गी रिष्टाः यस्या रूषु त्रिषु विक्रमरो व
विद्धि पंति भुवनानि विष्वा ॥ ॐ चं वकं यजामहे सुगंधिं पुष्टि वद्धनं ॥ उर्वारु क मि व वंध नृयो मुं क्षीय मामृतात्
ॐ तद्विष्वा शो विपन्य वो जागृ वासः ॥ समिधं ते विष्वा यन्मरमं पदं ॥ ॐ विष्वा यो नि कल्पयन्तु त्वया रूपाणि पिं पिं
तु आसि चतु प्रजापतिर्वा ता गर्भं दधातु ते इति प्रत्येकं पठजलं क्षिपेत् ॥ एवं सर्वाः कलाः शंख आवाह्य प्राणा प्रतिष्ठा
कुर्यात् ॥ यथा आं हां कां हं सः धूम्रचिरादि दशकलानां प्राणा इह प्राणाः पुनरुच्चार्य जीव इह स्थितः एवं सर्वे दि
याणि एवं वाचनं श्वश्रुः श्रोत्र प्राणा प्राणा इह गन्तु सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा एवं तापिन्यादि द्वादशकलानां अमृता
दिषोडशकलानां मृद्यादि दशकलानां जरादि दशकलानां तीक्ष्णादि दशकलानां पीतादि पंचदशकलानां विह्व्यादि षोडशकला

॥ श्री ॥

॥ ८ ॥

नां प्राणा प्रतिष्ठां शंखे विधाय पुनर्गुरुः कुंभे ते जस्त्रितय कलाः प्राणवस्य पंचाशत्कलाः पुनः पंचमचः मूलमंत्रं च
जपेत् ॥ ततस्तस्मिन्ने कुंभे पंचपदं च दत्वा सफलाक्षतं च वरुणं संस्थाप्य शुद्धो मयुगे नत दनावे वस्त्रयुगे न वे
ष्टयित्वा माल्यं गंधं च दत्ते पुष्पं च दद्यात् ॥ अथ पुष्पांजलि करः हस्तं प्रस्थतेजः कुंडलिन्या सह मेलयित्वा षट्चक्रं भेदेन
उन्नत्या सह योजयित्वा माने मेरुपचारैरागध्य कारस्थमातृकां भोजे चैतन्यं योजयित्वा कुंभमध्ये आवाहनं संस्थापनं सं
निधापनं संतिरोधनामृतीकरणं वगुंठने रावाहयेत् ॥ मूलमंत्रं पठित्वा इदमासनममुकदेवताये कल्पयामिनमः
स्वं स्वागतं पाद्यमाचमनीयं वं अर्घ्यं स्वाहा ॥ मधुपर्कं वं सतदाचमनीयं वं गंधाद्रिः स्नानीयं वं च युगमलं करणानि
हारकेयूरमुकुटादीनि गंधपुष्पाणि सत्रागधूपं घृतं प्रदीपं नानाद्रव्यचितं नैवेद्यं सुमानीय फडिति संप्रोक्ष्य धेनु
उद्यामृती विभाव्य फडिति संस्पृष्टुमित्यवगुंठ्य मूलं पठित्वा इदं नैवेद्यं अमुकदेवताये कल्पयामिनम इति दद्यात्
ततः ॐ अमृतोपस्तरणमसि स्वारुतिजलं गंधं दद्यात् ॥ निवेद्या मिभगवते जुषाने दं हविर्हरे देवी विषये तं नि
वेद्या मिभगवति जुषाने दं हविष्ये इति निवेद्य क्षणां विलंघ्य ॐ अमृतापिधानमसि स्वारुतिजलं गंधं दद्यात्
ततस्तो वृलं दत्वा नमस्कुर्यात् ॥ पंचायतनदीक्षायामेवंगोशाद्यर्चनं कुर्यात् ॥ ततो देवस्य षडंगानि ॥ अग्निको

॥ तं र. दी ॥

॥ ८ ॥

गोहृदयाय नमः ॥ ऐशायां शिरोसे स्वाहा ॥ नैऋत्यां शिरोसे वरुणाय नमः ॥ दक्षिणां शिरोसे अग्निाय नमः ॥ चतुर्दिक्षु
अस्त्राय फट् ॥ इति पूजयेत् ॥ ततो यस्य मंत्रस्य या आवरणा देवतास्तत्स्थाने सुसंपूज्यां ते इन्द्रादिलोकपालान्दस्त्राणि च
पूजयेत् ॥ यथा लां इन्द्राय ऐरावतवाहनाय पीतवर्णाय वज्रहस्ताय सुराधिपतये सपरिवाराय शक्तिपार्षदाय नमः ॥ आग्ने
यां रां अग्नये हे मवर्णाय मेघवाहनाय शक्ति तो मरुहस्ताय तेजसां पतये शक्ति पार्षदाय नमः ॥ दक्षिणां स्यायां यमाय महिष
वाहनाय कृष्णवर्णाय दंडहस्ताय पितृदेवाधिपतये सपरिवाराय शक्तीत्यादि सर्वत्र नैऋत्यां क्षां नैऋतये तुरंगवाहनाय कृ
ष्णवर्णाय रक्षोधिपतये वज्रहस्ताय सपरिवारायेत्यादि पश्चिमायां वावहृणाय मकरवाहनाय भुक्तवर्णाय पाशहस्ताया
यां पतये सपरिवारायेत्यादि वायव्यायां वायवे हरिवाहनाय कृष्णवर्णाय कुशहस्ताय प्राणाधिपतये सपरिवाराये
त्यादि उत्तरस्यां सोमाय नरवाहनाय भुक्तवर्णाय शङ्खालांछनाय मृगहस्ताय सोमादिगधिपतये सपरिवारायेत्यादि
होमशानाय हयवहनाय भुक्तवर्णाय शूलहस्ताय रुद्राधिपतये सपरिवारायेत्यादि इंद्रे शानवोर्मध्ये आंबुह्वाणोर्मध्ये
वाहनाय हे मवर्णाय चतुर्वक्त्राय यद्गहस्तायोर्ध्वलोकाधिपतये सपरिवारायेत्यादि रक्षोवरुणायोर्मध्ये हां अनंताय
भुक्तवर्णाय विष्णुरूपाय चक्रहस्ताय नागाधिपतये सपरिवारायेत्यादि विष्णुविषये विष्णुपार्षदायेति इति संपूज्य

एवमन्येषां पि १

॥ श्रीः ॥

॥ ८ ॥

अं अंकुशाय १

तद्वह्निर्वज्रादीन् पूजयेत् पूर्वादिक् मेरा ओं वं वज्राय नमः एवं शंशक्तये इन्द्रं दंडाय खं खज्राय यं याशाय गंगद्वये शंभूलाय पंपत्राय
चंचक्राय नम इति संपूज्य मूलदेवताये पुनः पाद्यादीन् दत्वा यथाशक्ति मंत्रं जप्त्वा गुह्यादिना मंत्रेण राजयं संमर्थ्य मालां दत्वा
कर्पूरयुक्तां वृलं दत्वा तवैः सुत्वाष्टांगप्रणामं कुर्यात् ततो नैवेद्याय भागं शिवे चंदेश्वराय विष्णोर्विष्णवे नाय दुर्गा
यां शेषिकाये उच्छिष्टां दाल्यै वार्चनसिद्धार्थं दद्यात् ततो ग्रिस्थाय नं कुर्यात् होमश्चेन्न क्रियते तदा देवपूजनं कृत्वा भिषेकी
कुर्यात् अथ कुशकुंडिकाप्रयोगः कुंडं हस्तमात्रं वा स्थंडिलं गोमयेनोपलिय्य सामान्यार्घ्यं जलपंचगव्यैः संप्रोक्ष्य कुंडस्य स्थं
दिलस्य वामे त्रिकोणगर्भे वज्रोरां तद्वह्निं दत्वा पञ्चतुर्धरपुक्तं वहेर्यंत्रं लिखेत् ततो ह्यंजलेन संप्रोक्ष्य मूलेन संवी
क्ष्य फडिति संप्रोक्ष्य फडितिकुशैः संताड्य ह्नुति संलिय्य फडिति तालत्रयेण संरक्ष्यानि दितमग्निमानीयात्तदक्षिणे संस्था
प्य कुंडमध्ये कर्णिकोपरि पूजयेत् ॐ वहेर्योग्यो गयी नमः ॥ आग्नेयादिदिक्षु ॐ धर्माय नमः ॥ वेराण्याय ऐश्वर्याय पूर्वादि
दिक्षु अधर्मायाज्ञानाया वैराण्याय नैश्वर्याय कर्णिकायां चतुर्दिक्षु मध्ये च वहेः शक्तीः पूजयेत् यथापीताये नमः एवं च
ताये अरुणायै कृष्णायै धूम्रायै स्कलिंगिने रुचिरायै ज्वालित्यै अं अर्कमंडलाय द्वादशकलात्मने ॐ सोममंडलाय षोड
शकलात्मने संवत्स्रिमंडलाय दशकलात्मने नम इति संपूज्य तत्र वागीश्वरी मृतुस्वातां नीलेंदीवरसंनिभां वागीश्वरवा

॥ तं रक्ष ॥

॥ १० ॥

गीश्वरीभ्यां नमः इति गंधाद्यैरुपचारैः पूजयेत् ततः कांश्चादिपात्रस्य वक्त्रैः कव्यादांशं कुरु ॐ कव्यादेभ्यो नमः इति मंत्रे
गानैर्ऋत्यादिशिष्यलिप्यनमः विक्षणादिभिः संस्कृत्य औदर्यवेदवाग्निभ्यां भोमस्य वक्त्रैः कविभावा वंजीनेनाभिमंत्र्य
प्रणावेत चैतस्य संयोज्यात्मनो भिमुखं जानुस्य महीतलः शिवबीजधिया देव्या यो नैर्निक्षिपेत् ततो देव्यद्वये वाचमनीयं द
द्यात् ततो गर्भनाद्याहृतं वक्रिंध्यात्वा गर्भरक्षार्थं दर्भकं कणाभ्यां भिर्देवीमनसा भूषयेत् ततो वक्त्रैर्जिह्वाः स्वदेहेभ्य
सेत् पायो सरयूं हिरण्णाये नमः लिंगे चरयूं गगनाये नमः नाभौ शरयूं रक्ताये हृदि वरयूं सुकृष्णायै कंठमूले लरयूं
सुप्रभाये लंबिकायां वरयूं वरुणाये भुवोर्मध्ये परयूं अतिरक्ताये अर्धघटंगः सरस्वतीये हृदयाय नमः शक्तिपु
र्णाय शिरसे स्वाहा इति सुपुरुषाय शिखायै वषट् धूम्रयापिने कवचाय हुंसप्रजिह्वाय नेत्रत्रयाय वीषट् धूर्जधराय
स्त्राय फट् अथ स्तुतिपाठाः श्रीं ॐ अग्नये जातवेदसे नमः दक्षांशे ॐ अग्नये सप्तजिह्वाय नमः दक्षपांशे ॐ अग्नये
हव्यवाहनाय नमः दशकक्षां ॐ अग्नये आश्विनदराय नमः पायो अग्नये वैश्वानराय नमः वामकक्षां ॐ अग्नये को
मारतेजसे नमः वामपांशे ॐ अग्नये विश्वमुखाय नमः वामांशे ॐ अग्नये देवमुखाय नमः एवं विन्यस्याग्निप्रज्वालयेद्
नन ॐ चित्पिङ्गलहनश्च दक्षश्च सर्वज्ञाय स्वाहा ॐ अग्निं प्रज्वलितं वेदे जातवेदं हुताशनं सुवर्गावर्गममलं समिद्धं

॥ श्रीः ॥

॥ १० ॥

आगयेह्यवाहनाय द

विश्वतोमुखं अग्रेर्भेकशैः दक्षिणोत्तरयोः पूर्वाग्रं पूर्वपश्चिमयोरुत्तराग्रं मध्यमेखलमारभ्य परिसरेत् एवं परिसरं कृत्वा
प्रादेशत्रयपरिमितं यज्ञकाष्ठसंभृतपरिधित्रयं प्राचीवर्जयित्वा देयतेषु बुद्ध्या विष्णु रुद्राभ्युजयेत् ॥ अग्नये नमः इति मंत्रेणाव
क्रिं गंधादिभिः संपुज्य ध्यायेत् त्विनय नमः रुणा भवद्रमोलिं सुभुक्तां भुक्म रुणा मनेकाकल्प संभोज संस्थं अभिम तवरश
क्तिस्त्वक्तिकाभीतिमुच्चैर्नमत कमलमालालंकृतां शंक्रशानुं शान्तिकां दामारणोच हिरण्य कलवर्णोर्ध्वयो अग्निस्त्वविश्वरूप
नामासीति नाम कृत्वा ॐ भूर्भुवः स्वः इहा गच्छ इति श्रुत्वा वाद्यपाद्यादिभिः पूजयेत् अष्टदलेष्टमूर्तीः पूजयेत् ॐ अग्न
ये जातवेदसे नमः एवं अग्नये सप्तजिह्वाय अग्नये आश्विनदराय अग्नये वैश्वानराय अग्नये कोमारतेजसे अग्नये विश्वमुखा
य अग्नये देवमुखाय षट्कोणं घटंगं पूजयेत् यथा ॐ सरस्वत्याय फट् मध्यत्रिकोणे सप्तजिह्वाः पूजयेत् सरयूं हिरण्णाये
नमः चरयूं गगनाये नमः शरयूं रक्ताये नमः वरयूं सुकृष्णायै नमः लरयूं सुप्रभायै नमः ररयूं वरुणाये नमः परयूं अ
तिरक्तायै नमः वैश्वानरायै जातवेदलोहिताक्ष इहा वरुसर्वकर्माणि देहि मे स्वाहेति मंत्रेणावक्रिं पूजयेत् अग्रेर्दक्षिणो व
स्त्राणं स्थापयित्वा गंधादिभिः पूजयेत् आग्नेयस्थालीं फडिति प्रक्षाल्य कुंडं स्थाप्य गार्वाह्निं निष्कास्य फडिति तत्र संस्थाप्य त
स्यामाजं निरूप्य तापयेदिति तापनं कुशगुच्छं प्रज्वाल्य ज्येष्ठिश्चानलेक्षियेत् इत्यभिघोतनं कशासमुज्जाल्य ज्येष्ठ

॥ तं रक्ष ॥

॥ ११ ॥

लेननिक्षिप्यानलेक्षियेत् आज्यमूलेनाभिमंथ्य फडितिसंरक्ष्यधेनुमोनी प्रदर्शयाममृताम्यकंचितयेत् ततः सुक्लवौगृ
हीत्त्रिशः प्रताप्यवारिणा प्रक्षाल्य पुनः प्रताप्य दक्षिणे कुशान्तरे स्थापयेत् कुशे गच्छादये च ततः शंखमुदया सुवंचिभा
गतो हत्वा दक्षभागादा जं समानीय ॐ अग्नये स्वाहा अग्नेर्दक्षिणालोचने जुहुयात् वामभागादा जं गृहीत्वा ॐ सोमाय स्वाहा
अग्नेर्वासलोचने जुहुयात् मध्यादा जं मादाय ॐ अग्नि सोमाभ्यां स्वाहा भाललोचने जुहुयात् इति वरुणैर्नवकाराणां उदघाटनं
ॐ भूः स्वाहा ॐ भुवः स्वाहेति हुत्वा त्रिंकांगमूर्तिभ्यो जुहुयात् यथा शरं ग्रहिराणां ये स्वाहा शरं ग्रहणां ये स्वाहा शरं ग्रहा
स्वाहा वरुणं सुक्लवाये स्वाहा नरं सुप्रभाये स्वाहा ररुं वरुणपाये स्वाहा यरुं अतिरुकाये स्वाहा ॐ सहस्रविद्ये हृदया
यनमे स्वाहा ॐ स्वस्ति पूर्णा यदिरसे स्वाहा ॐ इतिष्टु पुरुवाय शिखाये वषट् स्वाहा ॐ धूमव्यापिने कवचाय हुं स्वाहा ॐ
सप्तजिह्वायनेत्रत्रयाय वीषट् स्वाहा ॐ धनुर्धराय स्वाहा यफट् स्वाहा ॐ अग्नेये जातवेदसे स्वाहा ॐ अग्नये सप्तजिह्वाय स्वा
हा ॐ अग्नये हव्यवाहनाय स्वाहा ॐ अग्नये वैश्वानराय स्वाहा ॐ अग्नये कौमारतेजसे स्वाहा ॐ अग्नये विश्वमुखाय
स्वाहा ॐ अग्नये देवमुखाय स्वाहा इति प्रत्येकं नवनवाहुती जुहुयात् वैश्वनाग्रेः शिवाग्नेरित्याधुनः कार्यः एवं पुंसवनसी
मंतो न्ययनजातकर्मनामकरणान्न प्राशन उपनिष्क्रमणाच्छूडोपनयनवेदारं भोगदानविवाहोताः कार्याः एवं वक्रैः पि

॥ श्रीः ॥

॥ ११ ॥

तृणैर्गंधपुष्पादिना संपूज्य संहारमुदयावकैः पितरो हृदि समाभ्येत् ॐ वैश्वानर इति मंत्रेणाहुतिं च कं जुहुयात् ततः
पंचसमिधो मूलाग्रघृतं ॐ नमः स्वाहेति मंत्रेणाहुतं ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं त्र्यंकांगराय तये वरवरदसर्वजनमेव शमानय
स्वाहेति मंत्रेणोकादशाहुती जुहुयात् तयथा ॐ स्वाहा ॐ श्रीं स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं त्र्यं
स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं त्र्यंकांगस्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं त्र्यंकांगराय तये स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं त्र्यंकांगराय तये वरदस्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं
त्र्यंकांगराय तये वरवरदसर्वजनमे स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं त्र्यंकांगराय तये वरवरसर्वजनमेव शं स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं
त्र्यंकांगराय तये वरवरदसर्वजनमेव शमानय स्वाहा इत्येकादशेति सामान्यानि स्थापनम् वरुणपायां जिह्वायां पर
देवतां सपरिवारमावाह्य उपचारेः संपूज्य मूलमंत्रेण स्वाहानेन षोडशाहुती जुहुयात् इति वक्रैर्देवतयोर्वक्रैर्की
कराणां पुनर्मूलमंत्रेण पंचविंशत्याहुती जुहुयात् इति नाडीसंधानमृतं तोंगादिपरिवारानेकैकाहुतिभिर्जुहुयात् पुनर्या
हुतिभिर्हुनेदिति ततः लिलान्तेन सहस्रं शतं वा वहेत् गस्याभ्यंतरे जुहुयात् एवं होमं समाप्य सुवेनाज्यं गृहीत्वा ॐ भूरग्रमे
पृथिव्ये महते स्वाहा ॐ भुवो वायवे वातरिक्षाय दिवे च महते स्वाहा ॐ स्वस्ति इमं सेदिभ्यो नक्षत्रेभ्यः स्वाहा ॐ भूर्भुवः स्वस्ति
इमं से नक्षत्रेभ्यो दिभ्यो महते च स्वाहा सुक्लवौघृतेनापूर्य होम इत्यादि निक्षिप्य तोताभौ संस्थाप्य ॐ इतः पूर्वप्राणजुह्वेदहधमा

॥ त. र. क्ष. ॥

॥ १२ ॥

धिकारतो नाग्रत्तत्र सुषुप्त्यवस्था सुमनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरे राशिभ्यां तं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं साधुपरां भवतु
स्वास्ते मंत्रेण प्रणीतं दिश्यात् ततो गुरुः शिष्यं हस्तं गृहीत्वा मातृकायं त्रे शिष्यं सुयवेश्मकं भंसानीय गोरोचनापत्रे वा निकल्प
हस्तधिया शिरसि शिशोः संयोज्य विलोम मातृकां मूलमंत्रं च जपे शक्तिविषये भिषेकं कुर्यात् ॐ सुरास्वामिभ्यादि मंत्रैर्विहत्वा मित्रादि
विषये भिषेकं कुर्यात् ततः शिष्यः सुवेशो गुरुं प्रणम्य तत्संनिधाने उपविशेत् गुरुश्च कल्पोक्तं मातृकां शिष्यं देहविषयस्य कलाया
संकर्यात् पादतलाज्जानुपर्यंतं ॐ निवृत्तिकालो येन मः जानोर्नाभियं तं ॐ प्रतिष्ठा कलायेन मः नाभिराकं ॐ विद्या कला
येन मः कंठादालला ॐ शान्तिकलायेन मः कंठदानाभि ॐ विद्या कलायेन मः नाभिराजानु ॐ प्रतिष्ठा कलायेन मः जानुनो रपादं ॐ
निवृत्तिकलायेन मः इति विन्यस्य गुरुमंत्रस्य दशसंस्कारां कुर्यात् तथथा गोमयलिप्रायां भूमौ चंदनां धेनुकठिन्वा वा मातृकामंत्रं
यंत्रं वा विलिख्य तस्मात्स्वर्णशलाकादिना गंधं गृहीत्वा भूर्भुवो मंत्रं लिखेदिति जननसंस्कारः प्रणवांतरिना कृत्वा मंत्राणां सुत्येकं श
तं वा दशधा वा जपेदिति जीवं संस्कारः मंत्रं वर्णां सुत्येकं विलिख्य यमित्युच्चार्या मुकमंत्रस्या मुकाक्षरं ताडयामिनम इ
ति चंदनां भसा शतधा दशधा वा प्रोक्षणीति ताडनं पुनर्मंत्रं विहितद्वयेण विलिख्या मुकमंत्रस्या मुकाक्षरं रक्त
रूपाग्निभिरहं हन्मि इति पुत्येकं मंत्रं वर्णोपरि रमित्युच्चार्य सकृत् सकृदुक्तं करवीरपुष्पप्रक्षेप इति बोधनम्

॥ श्रीः ॥

॥ १२ ॥

पूर्ववद्विलिख्या मुकमंत्रस्या मुकाक्षरं सुस्वत्थपद्वैरभिषिचामिनम इति शतधा पंचविंशतिधा कृत्वा वाभिषिचोदि
त्याभिषेकः मूलमंत्रस्या दोमध्यं ते च ॐ हौ इति मंत्रं दत्वा सुषुप्ता गुरुमध्यतः संचित्य तं मंत्रं पंचविंशतिमंख्यया
जप्यामलत्रयं देहदिति विमलीकरणा जले देयमंत्रं शतं प्रजप्या मुकमंत्रस्या मुकाक्षरं कुशोदकेन मूलमंत्रेण वा द
शधा सप्रधा वा प्रोक्षणीति प्रोक्षयेदित्याप्यायनं ततो विहितद्वयेण मूलमंत्रं विलिख्य तदुपरि मूलमंत्रमुच्चार्य
त्रयं मंत्रं जप्यामिनम इति विहितद्वयेण शतधा दशधा वा तपयेदिति तपेणां ॐ ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं इति वामं त्रयां शते
दत्वा ह्येतरशतं सप्रधा वा जपेदिति दीपनं अद्यावद्विद्यामहं नंप्रकाशये इति गोपतं इति दशसंस्काराः ततो गुरुः
पूर्वाभिमुखः पूर्वाभिमुखस्य शिष्यस्य शिरसि हस्तं दत्वा ह्येतरशतं मंत्रं जप्या वासराश्चेतदाः अमुमंत्रं ददामीति त
स्य हस्तं जले दत्वा ददस्विति तेनोक्तेः अथिहं देवताभिः सहितं मंत्रं दक्षिणाकर्णं त्रिवारमुपदिशेत् वामकर्णं एकवा
रमुपदिशेत् तदनंतरं आवयोक्तुं लप्य लक्ष्मिं भवत्वेव मुक्षीरयेत् स्त्रीभूषाणां तु वामकर्णं त्रिवारं दक्षिणाकर्णं एक
वारमुपदिशेत् पंचायतनदीक्षायां गणेशादि मंत्रां कथयेत् स्वमुपदिष्टमंत्रं शिष्यस्तदेव गुरुमंत्रं देवते कथं
भावयन् ह्येतरशतं जपेत् इति गोपालविषये शक्तिविषये शक्तिविषये कृत्वा जपेत् गुरुसंघादिन्यासं कृत्वा

॥ तं रं दीग ॥

॥ १३ ॥

त्वाष्टोत्तरसहस्रं शतं वा जपेत् ततः शिष्यो गुरवे दक्षिणां दद्यात् ॐ अष्टोत्पादिकृतैतदमुकमंत्रदीक्षा कर्मणाः
सांगतार्थं दक्षिणां सुवर्णमुक गोत्रायामुकदेवशर्मणो ब्राह्मणाय गुरवे तुभ्यमहं संप्रददं इति गुरोः करे दद्यात्
ॐ स्वस्तीति गुरुर्वदेत् ततस्तं शिष्यः परितोष्य प्रणामे दंडवद्भूमौ गुरुं तदेव तात्मकं तस्य पादास्तु जहं हं निजमूर्धं
निदायेत् ॐ नमोस्तु नाथ भगवति शिवाय गुरु रूपिणे विशावतोरसं सिद्धौ स्वीकृतानेकविग्रहं नारायणस्वरूपा
यपरमात्मकमूर्तये सर्वज्ञानतमो भेदभानवे चिदायते स्वतंत्राय दयाकर प्रविग्रहाय शिवात्मने परतंत्राय भक्तो
नां भव्यानां भव्यरूपिणे विवेकिनां विवेकाय शांताय च विमर्षिणां प्रकाशनां प्रकाशाय ज्ञानिनां ज्ञानरूपिणे त्वत्पु
सादादहं देवकृतकृत्यास्मि सर्वतः सायामृत्युमहापाशादिमुक्तोस्मि शिवोस्मि च इति प्रणामं तं शिष्यमनेनोत्थाप
येद्गुरुः उन्निष्ठवत्समुक्तोसि सम्यगाचारवान्भव कीर्तिश्रीकांतिमेवायुर्वलारोप्य सदास्तु ते ततो दीक्षां दिने कृत्वा उ
पवीसनं कारयेत् रुद्रयामले दिक्षां कृत्वा यदमंत्रोऽपवासं चरेद्यदि तस्य देवः सदा रुद्रः शापं यत्ति स्मृद्धिनि दा
ता गृहीता तोषोऽपवासाच्छ्रियं हरेत् तस्मादन्त्रं समं श्लीया कृत्वा विद्यानेन शांकरि शिष्यः कुर्यात्प्रयत्नेन गुरोः
प्रियमनन्यथाः एवं कलावती दीक्षा संप्रोक्ता विधिवच्छुभाः अनया मंत्रजातांश्च गृह्णीत्यात्मसर्वथा दुःखः नील

॥ श्री ॥

॥ १३ ॥

तंत्रे यस्मिन्दिने लभेत्सं तंत्रलाभो भवेद्यदि सदसत्कर्मणां सिद्धिर्यत्पयेनेव जायते शिष्यो दीक्षानंतरं द्वादशवा
शरं यावदवश्यं हविष्या शीभवेत् तदुक्तं तंत्रांतरे वर्षवारमासिकं मासं पक्षं द्वादशवासरं मस्याशीमंत्रहीनः स्या
त्तत्पागी च हविष्यभुक् इति कलावती दीक्षा पद्धतिः समाप्ता ॥ अथ संक्षेपदीक्षाप्रयोगः तत्रैत्रादिमुहूर्ते स
र्वतोभद्रमंडलं निर्माय सकलं कृत्वा गुरुं वृणायात् गुरुः करिणं कामयेधान्यं दत्वा तदुपरितं कूलं दत्वा नवं कुंभं मू
त्रं वेष्टितं वस्त्रं वेष्टितं ग्रीवं जलपूर्णं सवौषधिपंचरत्नगर्भं गंधपुष्पाक्षतान्वितं पंचपद्मं च मुखं सस्थाप्य तत्र सावर
णां देवी देवं वा वाह्योपचारेः संपूज्य पूर्वक्रमेणानि संस्थाप्याष्टोत्तरशतं हुत्वा शिष्यमलंकृतमग्निसमीपमासीय
प्रोक्षणीजलं कुंभं च समानीय तत्रैत्राष्टोत्तरशतं प्रजप्येतेरभिषिच्य शिष्यं दक्षकरो मंत्रोपदेशं कुर्यात् ततः शिष्यः
स्पर्शिरसि गुरुरक्षतं ॐ समोक्तिं दद्यात् ततः शिष्यो गुरुपूजां कृत्वा दक्षिणां दद्यात् अथ वा गुरुरष्टदलपद्मं नि
र्माय देवतामुपचारेण राध्य मूलमंत्रेणाष्टवारमभिषिच्य शिष्यस्य मस्तके दक्षिणां हस्तं दत्वा पूर्वक्रमेण मंत्रोपदेशं
कुर्यात् ततो गुरवे दक्षिणां दद्यात् स्त्रियादत्तं स्वप्नलब्धं संस्कारं कृत्वा यदि गृह्णीति तदा सिद्धिर्दं भवति यथायोगिनी
तंत्रे स्वप्नलब्धं च स्त्रीदत्तं संस्कारेणो वभुध्यति आदाय चैव कलशे गुरुः प्राणान्निवेशयत् वटपत्रे कुंभे नलि

॥ तं रं दी ॥
॥ १४ ॥

खिलाग्रहो कृते ततः शुद्धिमवाप्नोति अन्यथा विफलं भवेदिति अस्पष्टप्रयोगः तत्र स्वप्रलब्धे प्रीत्याभक्त्या वा स्त्रीद
ने मंत्रे गुरोर्निकटमागत्य सर्वनिवेदयेत् ॥ महाकारुणिको गुरुत्वदोषकलशं संस्थाप्य वटपत्रे कुंकुमेन मंत्रं विलिख्य
दशसंस्कारं कृत्वा कलशोपरिस्थापयित्वा प्राणाप्रतिष्ठा मंत्रेण प्राणात्संस्थाप्योपचारैराश्रयतन्मंत्रं मष्टौ नारशतं ज
प्राजपसमर्प्य विनिताय शिष्याय तत्पत्रं दद्यादिति इति मंत्रत्रये दीक्षाविधिः अथ पुरश्चरणां गोतमस्यैवेत्तमास्य
थवा कुर्याच्छुभर्षे गुरुशासनात् द्वादशपांशुक्तपक्षे च माधवे मासिततिथौ आरभेदमलायां वै पुरश्चर्यां स्वसिद्धये
इदं तु गोपालविषये उक्तं ज्ञेयं रुद्रयामले पुरश्चरणां संपन्नो मंत्रो हि फलदायकः अतः पुरश्चर्यां कुर्यान्मंत्रविस्ति
ष्टिकाक्षया किं होमैः किं जपेनैव किं मंत्रेण सविस्तरे राहस्यानां च मंत्राणां यदि न स्यात् पुरश्चर्या पुरश्चर्या हि मंत्रा
णां प्रधानं जीवमुच्यते जमोश्चरतंत्रे मंत्रं नीत्वा गुरोः पार्श्वे गुरुभक्तिपुरःसरः मंत्रं त्रैत्रास्य हृत्त्रैत्राचिन्तायाथ प्र
यत्नतः मंत्राणां कीलकं ज्ञात्वा कुर्यान्मंत्रपुरश्चर्यां हंससाहचरे जीवहीनो यथा देही सर्वकर्म मुनक्षमः पुरश्च
रणाहीनो हितथा मंत्रः प्रकीर्तितः योगिनी हृदये तस्माज्जपं स्वयं कुर्यात्तु हं वा कारयेद्बुधः गुरोरभावे विप्रान्यः
सर्वप्राणिहिते रतः स्निग्धं शास्त्रविदं मंत्रं नो नागुरासमन्वितं स्त्रियं वाथ गुरोः पेतां स पुत्रा विनियोजयेत्

॥ श्री ॥
॥ १४ ॥

आग्नेः समाप्ततद्विधेर्जपहोमादिकारयेत् विष्णुयामले जपहोमो तर्पणं च शेषो ब्राह्मणभोजनं पंचांगोपासनं लो
के पुरश्चरणा मुच्यते रुद्रयामले पंचांगोपासनं लोके शाक्तैस्त्वमेव भेदतः ज्ञेयं च तोनलेनोक्तं दशांगोपासनं ततः
मातंगी प्रकरणे दशांगोपासनमाह तोतला तंत्रे जपहोमो तर्पणं च अभिषेकोद्यमर्षणं सूर्यार्घ्यं जलपानं म्यात्राणां या
मंदेव पूजने ब्राह्मणां भोजनं च पूर्वपूर्वदशांशतः तदंते मरुतो पूजां कुर्याद्ब्राह्मणभोजनं ब्राह्मणभोजनं बंधुभोजनमि
त्यर्थः भोजयेद्बंधुभिः सहेति वचनात् आदौ पुरश्चर्यां कर्तुं स्थानं निर्णय्य उच्यते कुलोर्गवे पुराणक्षेत्रे नदीतीरे गुरुपर्वतमल
कं तीर्थपदेशा सिंधूनां संगमः पावनं वनं उद्यानं विविक्तानि विल्वमूलं तटगिरेः तुलसीकाननं गोष्ठं हृद्यं शिवालयां अम्यस्था
मलकी मूलं गोशाला जलमध्यतः देवतायतनं कूलं समुद्रस्य निजं गृहं साधनेषु प्रशस्तानि स्थानान्येतानि मंत्रिणां अथवा निवसे
तत्र यत्र चित्तं प्रसीदति तथा गेहे शतगुरां विद्याज्ञांश्चैलक्षगुरां भवेत् कोटिदेवालये पुराणं अनंतं शिवसंनिधौ स्नेहदृष्टमृग
याधं शंकातं का विवर्जितं सकांतपावने निंदारहिते भक्ति संयुते सुदेशे धार्मिके देशे सुभिक्षे निरूप्य देवैरभ्यक्तजनस्थाने निवसे
त्रयरात्रये राजानः सचिवा राजपुरुषाः प्रभोजनाः चरंतिये न मार्गं गानवसे तत्र तत्र विव जीर्णदेवालयोद्यानगुरुक्षेत्रे
षु च नदीकूलानि कूलेषु भूषि जादिषु नो वसेत् गुरुणां संनिधाने च चित्तं कायस्थले तथा एवामन्यतमं स्थानमाश्रित्य जप

॥ तं रं दी ॥

॥ १५ ॥

मारभेत स्वच्छंदमाहेश्वरे यदि ग्रामे जयेन्मन्त्री तत्र कर्मनिरीक्ष्य च सिद्ध्यर्थं तन्मुखेतिष्टे कर्माकृतिरिहोच्यते तंत्रराजेव तु
तंत्रचयेदेविकर्माकृतिसुलोचने तन्मध्येनवकोशानि कृत्वा वर्णास्तमालिखेत् पूर्वार्धे कोशके देविसप्तवर्गं ननु क्रमात् त
क्षमीशे मध्यकोशे स्वरायुग्मक्रमाद्विखेत् क्रमादिति मध्यकोशे नवधा विभज्य पूर्वार्धे क्रमाद्विखेदित्यर्थः यथा स्वच्छंदे स्व
च्छंदं क्रमादिषु पूर्वार्धे चतुस्रस्य सेतु तथा कादी सप्तवर्गान्यसेत्किं वदिशं विना तथा विश्वेश्वरे चतुरस्रं भवं भिलाकोशानां
नवकोलिखेत् मध्यकोशे नवकोत्वा स्वरायुग्मक्रमाद्विखेत् इति गौतमीये एवमष्टांगवाक्यं सर्वथा सिद्धिदोषकः दाय
नाथलिखेन्मध्ये पूजयेत्तं प्रभावयन् तदीयताथं यस्यादिशि ग्रामनामाद्यक्षरं दृश्यते तथा कर्मवक्त्रं तजानीयात्तत्र सि
द्धिरनुत्तमा वक्त्रपार्श्वे च कोशे देवैर्कर्मस्य विद्भिर्हि मध्ये कुक्षौ उभे जेयोपादौ दोशिष्टपुच्छकं एवं कर्मविजानीयाद्
पचक्रविवेचकः सुखे सिद्धिं भवेन्न मध्ये सिद्धिश्च जायते उदासीनः कस्यश्च कसिस्थो दुःखमाप्नुयात् पादस्थः पीड्यते
मन्त्री बंधनोच्चारणादिभिः पुच्छं मृत्युं भवेन्नूनं सर्वं कर्मस्य संस्थितिः कर्मचक्रमविजानीयः कुर्यात्तपयजं कं तत्तपस्य फ
लेनास्ति सर्वानर्थान् कल्पते एषु स्थानेषु कर्मन च चिंतयेत् वैशंपायन संहितायां पुराणक्षेत्रं गृहीतार्थं देवतायतनं शु
भं नदी तीरं तथा नद्याः संगमोत्तिमनो हरः पर्वतश्च गुरुश्चैव तथा पर्वतमस्तकं विल्वमूलं समुद्रश्च वनमुद्यानमेव च

॥ श्रीः ॥

॥ १५ ॥

एषु स्थानेषु विष्टेयः कर्मचक्रं न चिंतयेत् आसननियमो यथा आसनस्थो जयेत्तस्य शुभं त्रार्थगतमानसः तूलकं बलव
त्त्राणां सिंहव्याघ्रमृगाजिनं कल्पयेदासनं धीमासौ भाग्यज्ञानवर्द्धनं स्वच्छंदमाहेश्वरे कोशे ये वाथ चार्मवांचे लं तोलमथा
पिवा शरपत्रं तालपत्रं कंवलं दर्भमासनं कृष्णजिने ज्ञानसिद्धिर्मुक्तिः स्याद्वाघ्रचर्मणि वस्त्रासने व्याधिनाशः कंवलं दुः
खमोचनं कुशासने भवेदायुर्मक्षस्वास्तिरुचर्मणि अजिने च भवेत्पुत्री कंवलं सिद्धिरुत्तमा शान्तिके धवलः प्रोक्तः सर्वा
र्थचिन्त्रं कंवलं स्वच्छंदमाहेश्वरे स्यात्पौष्टिके तु कोशे यं कंवलं दुःखमोचनं चतुर्विंशत्यंगुले नदीर्घं काष्ठासनं मतं षोडशां
गुलं स्त्री मुख्यायं बिस्तीर्णा चतुरंगुलं षडंगुलं वाकर्त्तव्यं नेच्छितं चात्रमादरात् ॥ पूर्वोक्तं वर्जयेत्सुमासनं पूजने क्षयि ॥ वस्त्रं हि रुस्तकं
दीर्घं सार्धं हस्तान् विस्तृते ॥ षडंगुलं तथोक्तं यपूजा कर्मणि संश्रयेत् ॥ यथेष्टं चार्मवां कुर्यात्सर्वसिद्ध्यर्थं दायकं ॥ षडंगुलाधिकुर्यान्नो
च्छिन्नं नुकदाचन ॥ कंवलं चार्मवां शैलं महाभायापपूजने ॥ प्रशस्तमासनं प्रोक्तं कामाक्ष्यासथैव च ॥ त्रिपुरायाश्च सनते विष्टोश्च
पिकुशासनं ॥ वर्ज्यासनमाह कुलार्णवे ॥ वंशाश्च धरणी दाहृत्तृणा पश्चवनिर्मितं ॥ वर्जयेदासनं धीमान्द्विद्व्याधिदुःखदं ॥ वंशासने द
विद्व्यायावरो व्याधिपीडनं ॥ धरणीदुःखसंभूतिर्दोभाग्यं दाहृत्तृजासने ॥ तृणासने यशोहानिः पश्चवे चित्तविभ्रमः ॥ जपध्यानतपो
हानिर्ब्रह्मासनं करोति हि ॥ ब्रह्मासनं विहितं निषिद्धं नेन विहितात्ताने तदुद्दामिति ॥ कुलार्णवे ॥ पद्मस्वस्तिकवीरादिखासने प्रवेश्य

॥ तं रं दी ॥
॥ १६ ॥

च ॥ जर्पावनादिकं कुर्यादप्यथानिष्कलं भवेत् ॥ पद्माद्यासनं यथा सव्यं पादमुपादाय दक्षिणोपी विन्यसेत् ॥ तथेवं दक्षिणं सव्यं परित्यज्य
धानं विन ॥ पद्मासनं मिदं प्रोक्तं तपः कर्म मुश्नते ॥ पद्मासनेन विद्यार्थी कुर्यात्सर्वं समाहितः ॥ जानुवोरंतरं सम्यक् कृत्वा पादतले उभे ॥ अजुका
यो विशेषेण त्रीचलिकं तस्य च श्यते ॥ श्रीकामः स्वस्तिकेनेह कुर्यात्सर्वं समाहितः ॥ एकं पादमधः कृत्वा विन्यस्योरोत्तरे तथेतर ॥ अजुका यो व
सेद्योगी वारासनमिति रितं मुंडमालायां ॥ उर्ध्वपादौ स्थितौ देवि शिरोधः परिकीर्तितं ॥ सर्वसनानां श्रेष्ठं हि देवैरपि सुदुकरं ॥ भोजन
नियममाह स्वच्छंदे ॥ क्षीरहारी फलाशी वा शाकाशी वा हविष्यभुक् ॥ भिक्षाशी वा जपेत्ताक्षी युवा कृच्छुचां डायणादिकृतं ॥ गोतमी
ये पुरश्चरणा कृन्मत्री भक्षामक्षं विचारयेत् ॥ अन्यथा भोजनादोषः सिद्धिर्हानिश्च जायते ॥ सत्कुलस्थानजातानां भुञ्जीनां श्रीमतां सतां ॥ गृह
स्थानां वदान्यानां भिक्षाशीनां यजमनानां ॥ भुञ्जीनां वा हविष्यान्नां शाकं च विहितं तथा ॥ विहितं शाकमाह कलायं कालशाकं च वास्तुकं हितं पौ
चिका ॥ हविष्यान्नं च यथा हेमंतिकं सितं तस्मिन्धान्यमुक्ता क्लिता यवाः ॥ मूलं के मूलं के इनां वर्ज्यं चिहितं मुने ॥ पयोदधि फलैर्वपि ना
रिकेलं यथोचितं ॥ हविष्यान्नं तथा श्रीयान्तं यवसमुद्रवं ॥ मृदु सोमं मुपहं च के र्यद्वैलं पुभोजनं ॥ नैड्याणां यथा हृदि स्तथा भुञ्जीत माधुक
॥ आस्यमामलकं चैव फलं के रीसं भवं ॥ रभा फलं त्रिनिती रीकं कदली नागरं गकं ॥ फलान्येतां निभोज्यानि एवामन्यानि वर्जयेत् ॥ विवर्ज
येन्मधुसारं लवणं तैलं मेव च ॥ तां वृत्तं कां स्पपात्रं च हविष्यभोजनमेव च ॥ अन्यत्रापि शास्त्रं च लवणं मांसं गृजनं कां स्पभाजनं ॥ माषाठकी

॥ श्रीः ॥
॥ १६ ॥

मसराश्च कोडवाश्च राकानपि ॥ कोटित्यक्षौ रमभंगमनिवेदिता भोजनं ॥ अमं कल्पितं कृत्यं च वर्जयेत् न दर्शकं ॥ भृशया वृक्षचरित्वं मोने वा
प्यनसूयतां ॥ नित्यं त्रिवरां स्नानं शुद्धकर्म विवर्जने ॥ नित्यं पूजा नित्यदानं देवतास्तुति कीर्तनं ॥ नैमित्तिकार्चनं चैव विश्वासागुरुदेवयोः ॥ जप
निष्ठा द्वादशैते धर्माः स्युर्मंत्रसिद्धिदाः ॥ तत्रोत्तरे ॥ विकल्पतो न सिद्ध्यति जाया त्तिष्ठति नो कदा ॥ तस्मादेतत्प्राप्य न्यसिद्धिः स्यात्कैवल्यं ज्ञा
पात् ॥ अन्यत्रापि ॥ अनास्था विघ्नमत्यंतं मथ हा जपकर्मणि ॥ आलस्यं भावना शक्तिर्मंत्रहानिकरी सदा ॥ औदो पुरावमुच्चार्य न तोमं वीज
पेन्मनुं ॥ तत उच्चारयेत्तां जपः स्यादन्यथा वृथा ॥ वैशंपायनं संहितायां ॥ आदावमुक्तं मंत्रं पुराश्चरासिद्धये ॥ मेयं यंगुष्टं भूमिर्मंत्रो मेसि
द्यतामिति ॥ भूमेः परिशुद्धं कृत्वा परिमारां च सर्वशः ॥ ग्रामे कौशमिन् स्थानं नद्योदौ स्वेष्टं यमिन् ॥ नगरादावहिः क्रोडां क्रोडयुग्ममथापि वा ॥
अहारादिविहर्तुं तावतीं भुवमाक्रमेव ॥ तद्दीपस्थानमाश्रित्य वातातपमहो कुटीं ॥ निर्माय विधिवत् कुर्यात् जपं तत्र शुभे दिने ॥ चंद्रतारा नु
कूले च शुक्लपक्षे शुभे तिथौ ॥ आग्नेयं करदो च मुष्टी विष्टौ जपेन्न च ॥ रुद्रयामले ॥ अयं क्रमस्तत्र निगद्यते वैजयेत्तृतीये दिवे सेविशुद्धः ॥
कृतैकभक्तो हिततः प्रस्ताहिने स हस्त्रं त्रिपदां जपेत्तु धीः ॥ जातानां चैव पापानां जातानां तैथेव च ॥ नाशार्थं त्रिपदां जप्या कर्त्ता शुक्लमु

॥ त. रं. दी ॥

॥ १७ ॥

वाससा उपवाससुधाकार्यस्तस्मिन्नहतिमाधकः ॥ अतो न्यस्मिन्नुभातेनुकुर्यात्संकल्पमादृशं ॥ गौतमीये हविष्येनैकभक्तेन कृत्वा देहवि
शोधनं ॥ प्रातःस्नात्वा तस्माद्विद्याः शक्त्या पंचमहस्वकं ॥ त्रिसहस्रं वा जपेदष्टोत्तरं शुचिः ॥ ज्ञाता ज्ञातस्य पापस्य क्षयार्थं प्रथमं ततः ॥ विद्या
संतर्पयेदन्नभोजनाच्छादनासेनैः ॥ वडुभिर्वस्त्रभूषाभिः संपूज्य गुरुमात्मनः ॥ आरभेत्तु जपं पश्चाच्च दनुजापरास्मरं ॥ क्षीरावृक्षोद्भवा कीला
नस्य मंत्राभिर्मंत्रितान् ॥ निखने दृष्ट्वा भागे तेनैव च पुजयेत् ॥ क्षेत्रे तु कालिमे मंत्रिनी विष्टैः परिभूयेत् ॥ गोविंदं दंडावने जपान्पूर्वं
जपेत्कृष्णगायत्रीं सर्वपापहं ॥ अयुने कप्रमारी न स न मोक्षं न हते वे ॥ कृष्णगायत्रीमित्युपलक्षणां अन्यविष्टयेत तत्क्रायत्री मपि जपे
दित्यर्थः ॥ अथ थो हं वरं प्रसवदश्रुती रक्षाविनः ॥ वैशंपायनसंहितायाः पुराणमासे धिदिवसे शुभे रिक्ता विवर्जिते ॥ शुभग्रहदि संयुक्ते
पुरश्चरणाभारभेत् ॥ क्षेत्रपालं पूजयित्वा वलिंदत्वा विधानतः ॥ दिक्कृतिभ्यो वलिंदत्वा ततः क्षेत्रं समाश्रयेत् ॥ क्षेत्रपालपूजायथा वराणां
न्यामैर्विंदुयते क्षेत्रपालाय नमः ॥ तारायै वमुवोरायै क्षेत्रपालस्य कीर्तितं ॥ षड्द्वैर्घभाजा बीजेन षडंगान्यस्य योजयेत् ॥ त्री
तांजनादिनिभमूर्ध्नि पिपंगकेशं हतो यत्ने च नमुपाजह गाकपालं ॥ अशाम्बां भुजगभूषणा मुग्रदंष्ट्रं क्षेत्रेशमद्भुतमहं प्रणामाभिदे

॥ श्रीः ॥
॥ १७ ॥

वं ॥ धर्मादिकल्पिते पीठे पूर्वमंगानि पूजयेत् ॥ अनन्तरं मयिकेशं करालं तदनंतरं ॥ घंटाखं महाकोपं सिद्धिदाशनं संजके ॥ पिपंगजाक्षमू
र्ध्नि केशं पत्रेषु परित्रयेत् ॥ लोकपालोक्तदस्त्राणि यथा पूर्वपूजयेत् ॥ इति ध्यात्वा क्षेत्रपाला मावाह्य पूजयेत् ॥ ततो माघभक्तवलिं
दद्यात् ॥ वलिमंत्रो यथा ॥ पूर्वमोहद्वयं पश्चाद्विद्विषम्या कुतश्च यं ॥ भजयद्वितयं भूयो नर्तयद्वितयं पुनः ॥ ततो विष्टपदद्वंद्वं महाभैरवत
त्यारं ॥ क्षेत्रपालवतत्यारं ॥ क्षेत्रपालवलिं गृह्णाद्वयं पादकमुन्दरी ॥ वलिमंत्रो यमाख्यातः सर्वकामफलप्रदः ॥ ततो वक्षोजलिपठेत् ॥ उं नी
शां दंष्ट्रमहाकायकल्याणतदहनो यम ॥ भैरवाय नमः सुभमनुजो दानुमर्हसि ॥ इत्यनुजाल्प्या इन्द्रादिदिक्कृतिभ्यो माघभक्तवलिंदद्यात् ॥ कु
टीनिकटमागत्य सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ क्षारपूजो विधायार्थजपस्थानं विशोधयेत् ॥ वीशरां मूलमंत्रेण शोणाप्रौक्षणां मंत्रं ॥ तेनेव ताडने
दर्भैर्वर्मणाभ्युक्षणां मंत्रं ॥ रुद्रयामले ॥ स्वापकाले नुमंत्रस्य जपो न च फलप्रदः ॥ स्वापकालो वा मवाहो जागरे दक्षिणावहः ॥ इति ज्ञात्वा मेहशानि
जपकर्म समाभेत् ॥ पूर्वोक्तआसेन मंत्रोपविश्य यथाशुचिः ॥ आचम्य दिकाती न्नात्वा ततः संकल्पमाचरेत् ॥ मनकुमारसंहितायां ॥ पुरावत
त्सदृशेति मासपक्षतिथौ ॥ अमुकगोत्रो मुकोहं मूलमुच्चार्य तत्परां ॥ सिद्धिकामोऽस्य मंत्रस्य इत्यन्तं खं जपंस्ततः ॥ दशोऽहं वनं हो मादृशां

॥ नं. ११ ॥

॥ १८ ॥

शंतर्पणं मनः ॥ दशांशं मर्जनं तस्माद् दशांशं विप्रभोजनं ॥ पुरश्चरामेवं हि कीर्त्ये प्रागुद्वुखः ॥ अह्नाक्षधोभक्त्या यद्यत्कर्म च वैदिकं ॥ करो
ति जपहोमदितस्तर्पणं निष्फलं भवेत् ॥ शिववाक्यं सदा क्षजोपक्रमधारेयं चाक्षमालिकं ॥ तैनेव जपतो मंत्रं रुद्राक्षं रुद्रजं गुह्यं ॥ दीप
स्य ज्वलितस्यार्थं जपकर्म प्रशस्यते ॥ गंधेन पुष्पमेदनं मुग्धाभां कृत्य हस्तकं ॥ शिपेडतरुतः पुष्पं मंत्रीनां च मुद्रयाः ॥ भूतशुद्धिविधायकौ
प्राणायामं समाचरेत् ॥ तत्र अर्घ्यादिकं स्पृष्ट्वा कल्पात्कन्या समाचरेत् ॥ मंत्रं साधयमानं त्रिसप्ततं देवमर्चयेत् ॥ त्रिकालं मेककालं वा नमं
त्रं केवलं जपेत् ॥ उपचारैर्यथा शक्तिं देवतामन्वहं जपेत् ॥ शीतैः शीतैर्विष्यं नडुतेन विलोपिते ॥ क्रमैराचारैश्च रत्नानां च तत्र क्रमयोग
तः ॥ देवतां चित्तगां कुर्यात्कुर्याच्च हृदयस्थिरं ॥ प्रातर्मध्यं दिनं यावज्जपकालः प्रकीर्तितः ॥ विशेषस्तु विशुद्धेश्वरे प्रवालमालयां देवि
तक्षमेकं सदैव हि ॥ प्रातः कालात्समाभ्युद्यत्तिकादशकं जपेत् ॥ न न्यूनं नतिरिक्तं वा जपं कुर्याद्दिने दिने ॥ नैरंतर्पणविधिः प्रोक्तो न दिना
न्यतिलंघयेत् ॥ देवसात्तिकमेतुं मां सिद्धिं शोधः प्रजायते ॥ मंत्रजपान्नपानीयस्नानान्च मनभोजनं ॥ एकस्यामस्थिते नित्यं गत्वा वंदे तं वै गु
ह्यं ॥ परामस्तादृशान्यत्र देवता वंदनं सदा ॥ न शुचं न दुर्गं भाहिकं दिविकलीकृतमानसः ॥ मंत्रमिद्धिमवाप्नोति तस्माद्यत्नपरो भवेत् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ १८ ॥

न मुक्तकेशो नो ह्रीं नो न शानचक्रं कुकी ॥ नो कटोथनवर्णादी प्रसार्य प्रजपेन्मनुं ॥ स्नानं त्रिसवनं प्रोक्तं मशक्ते हिः सह न तथा ॥ अस्नातस्य फलं
नास्ति न चानर्पयतः पितृन् ॥ यदि देवाज्जभादिकं भवति तदा जपमुत्तुज्या च म्या प्राणायामं घटं गेन्या संकृत्वा शेषजपेत् ॥ सूर्ये दृष्ट्वा च शेषं जपेत्
यथा योगिनी हृदये ॥ पतितानां मन्त्रजानां दर्शने भाषणं श्रुते ॥ क्षुते धोवायुगमने जंभरो जपमुत्तुजेत् ॥ तथा च म्यचतस्याप्रौ प्राणायामं घटं
गकं ॥ कृत्वा सम्यग्जपे कुर्यात्सूर्यादि दर्शनम् ॥ एकदा वा भवेत्प्रज्ञानं जपेत्प्रज्ञानं विना ॥ प्रातः काले तथा पूजा जपाने वा यजेद्गिरिं ॥ हरि
मित्युपलक्षणं ॥ नाप्यपूजयेत्तौ देवान्नासत्यमपि जल्पतः ॥ मुंडमालायां ॥ यदि पूजाशक्तश्चेद्दुव्याभावेन मुंदीरि ॥ केवलं जपमात्रेण पु
रश्चर्या विधीयते ॥ न सर्वे तस्त्रियं मांसं मधुवासाधकोत्तमः ॥ एतानि मेव मानस्य न सिध्यति पुरश्चर्या ॥ यद्वा तद्वा परित्याज्यं दुष्टान् कुत्सि
तोदकं ॥ अन्यथा भोजनादौ प्राप्तिरिहानिः प्रजायते ॥ बुद्धिचर्यश्च शान्तो निरस्तः सर्वदुष्टरो ॥ सर्वभूते समो मोना सर्वदेव हविष्पुङ्गवः ॥ श
यने दर्भशय्यायां विन्यसेद्भुविवात्मनः ॥ तद्वासः शालयेन्नित्यमन्यथा विघ्नमाचरेत् ॥ अतिप्रयासजनकं कर्म नित्यं परित्यजेत् ॥ न दिवा शय
ने कुर्यात्कुंजरादीन् च स्पृशेत् ॥ वस्त्रपूतेन तोयेन वा स्नानं नाकुतेन च ॥ सर्वकर्माणि कुर्वीत बुद्धिं चारिजितेन्द्रियः ॥ स्त्रीश्च डनचसंभाषेद्वा

॥ सं. १. ॥
॥ १६ ॥

जो जप परो भवेत् ॥ जपे न संधा काले तप रोषे नाच भवेत् ॥ नवी शिखरिते च पिपिथुने वेदने दकं ॥ तथानाश्रमिणां विषं देवी देव विनिंद
कं ॥ मनु कालं विना मंत्री स्वस्त्रिये नापि संस्पृशेत् ॥ मेथुनं तत्कथालापं तजोष्ठी पारिवर्जयेत् ॥ कुलचडामरौ जपय जातरो मजो नाप
रोत्तीह कश्चन ॥ तस्माज्जपे न धर्मार्थ कामो सांश्च साधयेत् ॥ तत्रांतरे पुरश्चरामध्ये तु यदि स्थान्मृतमृतकं ॥ तथापि कृतसंकल्पो
उत नैव परित्यजेत् ॥ जपलक्षणं विशुद्धेश्वरते च ॥ जपः स्यादक्षरा कृतिमानसोपांशुवाचिकाः ॥ निजकर्णागोचारे मानसमजपः स्मृ
तः ॥ उपांशुर्निजाकर्णागोचारे परिकर्तितः ॥ निगदस्मृजमेवैव शस्त्रिविधो जप ईतः ॥ मानसमिद्विकामाना मुपांशुः पुष्टिकामतः ॥
निगदो मारो प्रोक्त इति तेषां फलं स्मृतं ॥ योगिनी हरये उक्तजपो वाचिकः स्यादुपांशुर्दशभिर्गुरोः ॥ जिह्वाजपः शतगुणः सहस्र
मानसो जपः कलारोवे ॥ अतिहस्तो व्याधिहेतुरनिदीर्यस्तपक्षयः ॥ अक्षराक्षरसंयुक्तो योजपः स तु सिद्धये ॥ मनसायः स्मरत्तोत्रं
वचसा वा मनुं जपेत् ॥ उभयं निष्फलं देविभिन्नभांजोदकं यथा ॥ अथ वर्गा माला विशुद्धेश्वरे अनुलोमविलोमेन मंत्रवर्गा विभेद
तः ॥ मंत्रेणांतरितान् वर्गान् वर्गानां तन्मनुं ॥ कुर्याद्वर्गामयी मालां सर्वतंत्रं च प्रकाशितां ॥ चामार्या मेरु रूपं लघनैव कारयेत् ॥ सु

॥ श्रीः ॥
॥ १६ ॥

उमाजायां ॥ अनुलोमविलोमस्थ शिष्या वर्गा मालया ॥ अदिलोतलादि औतक्रमेणापरमेश्वरी ॥ शकारमेरु रूपं हिलं ध्येयं च कदाचन
मेरुहीना च यामाला मेरुलंघ्या च या भवेत् ॥ अशुद्धाति प्रकाशा च सामाला निष्कलामता ॥ कुंडली विशतं त्वाभाव सुनाडी गतांतरा ॥
तथा संश्रुति तथेया सर्व कामफलप्रदा ॥ अष्टोत्तरशतं जापं क्लीवैरेव समाचरेत् ॥ अक्षरार्णवयं लृत् लृत् तद्विक्लीवं प्रचक्षते ॥ वर्गाणां
मष्टभिर्वापि कामभेदक्रमेणा ॥ रुडयामले ॥ सर्वदुर्वर्गमुच्चार्य पश्चान्मन्त्री जपेत्सुधा ॥ संमेरुं कल्पयित्वा जपेन्न नभिलंघयेत् ॥
अकचटनपयश इत्येवं चाष्टवर्गतः ॥ मालिनी विजये ॥ अंतर्विडमभाषणा भुजगो मुद्रोक्षवर्गां ज्वलां जपेत्सुधा ॥ तथा ॥ अकारदिभ
कारोत्तरजपोत्तरजुक्रमात् ॥ अनुलोमविलोमाभ्यां प्रत्येकं मूलमाजपेत् ॥ अथ कर्माला ॥ मनकुमारं संहितायां ॥ अनामामध्यामा
भ्य कनिष्ठादि क्रमेणा च ॥ तर्जनी मूलपर्यन्तं जपेद्दशमुपर्वसु ॥ गौतमीये ॥ नित्यं जपं करो कुर्यान्ननु काम्यमवोधनात् ॥ आर्याना
मिका मूलात्परिवर्त्तनैव क्रमात् ॥ तर्जनी मध्यपर्वतं जपेद्दशमुपर्वसु ॥ गोपालतंत्रमंत्राणां कर्मालेयमीरिता ॥ मुंडमालायां ॥ नि
त्यं जपं करो कुर्यान्ननु काम्यं कदाचन ॥ काम्यमपि करो कुर्यान्मालाभावेऽपि यं वेदे ॥ अत्रां गुलि जपं कुर्वन्सां कुंष्टां गुलिभिर्जपेत् ॥ अं

॥ ते-दी ॥
॥ २० ॥

गुह्येन विना कर्म कृतं तदफलं भवेत् ॥ अनामिका द्वयं पर्वक निष्ठादि क्रमेण ॥ तर्जनी मूल पर्यंतं जपेद्दशमुपर्वसु ॥ शीघ्रं च प्रजपेद्देवि
गारापत्ये तथा पुनः ॥ सर्वसिद्धिं प्रतिष्ठा च कामात्मा प्रकीर्तिता भैरवी विषये ॥ मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन्नामा मूलपर्वतः ॥ मेरुलंघं
नरो वा न दन्यथा जायते फलं ॥ आरभ्या नमिका मूलाद्या दक्षिणपक्षे क्रमेण ॥ तर्जनी मूल पर्यंतं जपेन्नवमुपर्वसु ॥ मध्यमा त्रितया
याद्या अनामा मूलमेव च ॥ आनामा मध्यपर्वत्र मेरुं कृत्वा न लंघयेत् ॥ तर्जन्यये तथा मध्यो जपेत्तत्र मानवः ॥ चत्वारिंशत्स्मर
हं प्रति आयुर्विधाय शो वलं ॥ अंगुलीर्वविंशती त किंचित्संकोचयेत्तलमिति ॥ हृद्भुजि क्रमेण काली हृदये ॥ पर्वद्वयमनामा
परिवर्त्तने वै क्रमात् ॥ पर्वत्रयं मध्यमायाः स तर्जन्येकं समाहोत ॥ पर्वद्वयं तु नर्जना मेरुं तद्विद्विषावति ॥ शक्तिमाला समाख्याता स
र्वमंत्रप्रदीपिका ॥ श्रीविद्यायां नृद्वयामले शृणु मे देव देवेशि यजुःसं कथयामि ते ॥ अनामा मध्यमायाश्च मूलायं च द्वयं द्वयं ॥ कनि
ष्ठायाश्च तर्जनास्यं पर्वमेव हृद्भुजि ॥ अनामा मध्यमयोश्च मेरुं स्पादितयं भुजं ॥ प्रदक्षिणा क्रमाद्देवि जपेत्त्रिपुरसुंदरी मंत्रदेवप्रका
शिकायां ॥ मध्यमानां नमिका मध्यपर्वद्वितयकल्पितं ॥ मेरुप्रदक्षिणा कुर्वन्नामा मूलपर्वच ॥ आरभ्य मध्यमा मूल पर्वाने गणोपक्र

॥ श्रीः ॥
॥ २० ॥

पान् अंगुलीं नुविंशती त किंचिदाकुंचिते तले ॥ अंगुलीनां वियोगे नृद्विषे पुश्चरे जपः ॥ गणानां विधिमुद्धेय्य जपेत्तज्जपेयतः ॥ य
स्तंति राक्षसास्तेन गणोयेत्सर्वथा बुधः ॥ अथाक्षमाला कुलार्णवे ॥ अक्षमाला विधापोक्ता मानुका कल्पितेति च ॥ कल्पिता मणिभिः
प्राप्ता मानुका स्यादकल्पिता ॥ गौतमीये ॥ रुद्राक्षैरपि प्राक्षैः पुत्रजीव कुचं देनैः ॥ स्फुटिकैश्च प्रकालैश्च कुशयंथिभवेत्तथा ॥ त
थामलकलसंभूतैः सुलसीकाद्यनिर्मितैः ॥ रुभिश्च मलिको कुर्यान्मनिर्मितैश्चैव मनैः ॥ रुद्राक्षसंभवा यानु अनंत फलदा मता ॥ १७३
रीक भवामाला गोपालमनु सिद्धिदा ॥ पुत्रजीव भवा यानु पुत्रं वितनुते चिरात् ॥ कुचं दन भवामाला राज्यभोगा पवर्गदा ॥ प्रवाल
निर्मिता या तु सर्वसत्त्वशंकरा ॥ कुशयंथि भवामाला धर्मवृद्धि करि मता ॥ तुलसी संभवा यानु मोक्षं वितनुते चिरात् ॥ अष्टोत्तारशत
मणिनिर्मिता या तु मलिका ॥ राज्यं वितनुते नृनंदे हांते मोक्षदायिनी ॥ मोक्षार्थाय च विंशत्या पुत्रार्थां त्रिंशता जपेत् ॥ चत्वारिंशत्
शिभवा अभिचारय केवलं ॥ पंचाशन्मणिभिर्माला सर्वकर्म प्रसाधिका ॥ फलमाह मंत्रदेवप्रकायां ॥ पर्वदष्टगुणं विशासुत्रजी
वेदशधिकं ॥ शतं स्याच्छंखमणिभिः प्रवालैश्च सहस्रकं ॥ स्फुटिकैर्दशसाहस्रं मौक्तिकैर्लक्षमुच्यते ॥ पद्माक्षैर्दशलक्षं तु सोवर्गो

॥ नं० १०॥

॥ २१॥

कोटिरुच्यते ॥ कुशं यथा च रुद्राक्षै र्नेतु गणितं भवेत् ॥ श्वेतपद्माक्षमालाभिर्जपं स्यादमितं फलं ॥ समासेनाक्षमालाया विधानमिदं
कथ्यते ॥ यथा लाभं यथा दुर्दिमं सा राणी ययन्तः ॥ अन्योन्यं समरूपाणि नाति स्थूलं कृशं निच ॥ कीटादिभि र्दुष्टानि न जाणी
निकदा च न ॥ गव्यैश्च पंचभि र्जावि प्रशाल्य च पृथक् पृथक् ॥ ततो द्विजेन्द्रपुण्यस्त्रीनिर्मितं गुंथिवर्जितं ॥ त्रिगुणां त्रिगो कृत्य यथ
वेच्छित्य शास्त्रतः ॥ मणिमेकैकमादाय सत्तत्र तु योजयेत् ॥ मुखं मुखं तु संयोज्य पृष्ठं पृष्ठं तु योजयेत् ॥ तत्तजानीयमेकाक्षं मे
रुत्वेनायतो न्यसेत् ॥ एकैकमणिमादाय प्रत्येकं प्रकल्पयेत् ॥ एकैकमातृकावर्णानुथनादौ तु संजयेत् ॥ सूत्रनियमस्तु स्वच्छंदमाह
श्वरः ॥ ब्राह्मणाः शत्रियो वैश्याः शूद्रश्चैव हनुं तुभिः ॥ सितरक्तसुवर्णाभकृत्स्नवर्णैः क्रमादिमे ॥ पट्टमंत्रकृता माला देव्या प्रीतिकरी स
दा ॥ कापी सैर्वैष्णवी माला पद्मसंज्ञै रथापि वा ॥ दुर्गाभिर्वल्कले र्वर्षिर्मौचमाला प्रकीर्तिता ॥ अन्येषा मर्षि देवानां कर्तव्या कामचारत
ः ॥ मुखपृष्ठनियममाह स्वच्छंदैः रुद्राक्षमो न्नतं प्राक्तं मुखं पृष्ठं तु निम्नकं ॥ कमलाक्षस्य मूष्मांशं सविंदहितयं मुखं ॥ सविंदुकस्य
स्थूलोऽंशश्चाभिः ॥ एवं जाला मुखं पृष्ठं रुद्राक्षोभोरुद्राक्षयोः ॥ श्रीविद्याविषये सूत्रनियममाह स्वच्छंदैः ॥ मृनिस्त्रैवीतिहा मावृत्तिदि

॥ श्रीः ॥

॥ २१॥

तयं पुनः ॥ दिवनिशाकरोषोक्तौ तस्मात्ते ज स्त्रयामयी ॥ इन्द्रयाशस्वजायस्तु कुरुते जपमुत्तमं ॥ अपस्तु कलिभ्यां समुच्यते नात्र संशयः
गुंथिवंधनमाह स्वच्छंदैः ॥ त्रिवृत्तयं थिने कै नतथोर्ध्वं न विधीयते ॥ तस्यामेकश्च कर्तव्यश्चतुर्वर्गफलपदः ॥ अथवा ॥ न विभक्तं तुभिश्चाथव
दं कृत्वा पवीतवत् ॥ सार्द्धं दद्यात्तनेन गुंथिं कुर्याद्यथा दृष्टं ॥ इच्छाविकल्पमेतत्स्वच्छंदैः ॥ पुस्तगुंथितो दद्यान्नागपाशमथापि वा ॥
कावचेनाववर्ध्नीया मालाध्या नपरायणाः ॥ सर्वशेतो मेरुं सूत्रद्वयममन्त्रितं ॥ ग्रथयेत्पुण्यवयोगेन वध्नीया
त्माधकी न्तमः ॥ द्वादशो वैष्णवी माला कर्तव्या सोपवामकैः ॥ मंत्रगोर्विष्णुमंत्रेणादिवा भागे प्रयत्नतः ॥ शक्ती
नामपि कर्तव्या रात्रौ भुक्तायथाविधिः ॥ अथ म्यां च न व्रम्यां च चतुर्दशोत्तथैव च ॥ त्रयोदशोत्तथा कुर्याच्छिवस्या
पि मुरेश्वरि ॥ एवं निर्माय मालां वैशो धयेन्मुनि सनमः ॥ शुभे लग्ने शुभे दारौ शुभर्क्षे च शुभे तिथौ ॥ प्रतिष्ठां कारये
त्संवी स्वयं वा गुरुणापि वा ॥ अथ श्वथपत्रनवकंपद्माकारं तु कल्पयेत् ॥ तन्मध्यस्थापयेन्मालां मानकां मूलमुच्चैः
रत्न ॥ नित्यं कर्मतनः कृत्वा मामाभ्या र्घ्यं विधाय च ॥ क्षालयद्दी शमुक्ते न प्रलिपेत्पुरुषेणानु ॥ गंधै रनक्षौर्मतिमानः

॥ नरदी ॥

॥ २२ ॥

घोरान्तधूपयेत् ॥ अघोरौ वसूक्तेन शताशुननमंत्रयेत् ॥ वामदेवेन सूक्तेन समीकुर्याद्विचक्षणा ॥ एवं सुसं-
स्कृतं मालां पुनः पश्चात्परिचरेत् ॥ तत्रावाहयेत् जेदेव यथाविभवविस्तारं ॥ मंत्रयेत् मूलमंत्रेण क्रमेणोक्रमयोगेन
नर्थकमानकावर्णमंत्रयेत् नानुनंत्रविन ॥ शालयेत् च गव्येन पुनरिष्टान् सूक्तं ॥ पुनर्विलिप्पगंधेन जपेत् मंत्रं
यथेष्टया ॥ एवं संस्कृता माला गोपालविषये ज्ञेया ॥ श्रीविद्ये तस्मै महाविद्याविषये ॥ मुद्रमाला नंत्रोक्तेन मा-
लामंस्कारे विधेय ॥ तत्रावाहयेत् मालायां स्फटिकैर्मोक्षलाभः स्यात्स्वस्वा सर्वकृपवता ॥ जीवपुत्रैश्च धनदा-
पाशाणैः ॥ सर्वभोगदा भुङ्क्ते स्फटिकमाला तु महासंपत्प्रदा प्रिये ॥ श्मशानधनुरे माला कुर्याद्भूमावती विधौ ॥ नराणु-
ल्पास्थिभिर्मा लागृथिता पर्वभेदेन ॥ सर्वसिद्धिप्रदामोक्षदायिनी वरवर्तिनि ॥ तत्रावाहयेत् नकार्यस्तेन वासमा-
पिवा ॥ सुशोभया प्रयत्नेन मानुश्च जावमुये ॥ पंचधा कथिता माला सर्वकामफलप्रदा ॥ मौक्तिकेण च
माला सर्वैश्वर्यफलप्रदा ॥ मणिरत्नप्रवालैश्च हेमराजनमभवा ॥ माला कार्या कुशग्रंथाम वीक्ष्य फलप्रदा ॥

॥ श्रीः ॥

॥ २२ ॥

नाशभिर्गुथिता माला महामिद्धि शनैश्चर्यफलदा पंचविंशत्यमोक्षदा ॥ चतुर्दशमयी मोक्षदायिनी भोगवर्द्धिनी ॥
दशपंचान्तिका देवि मारुतो ज्वाहने स्थिता ॥ स्तभने मोहने वशे निरोधने जनेन नो ॥ पादुकामिद्धि संजे च शतमः
त्वापकीर्तिना ॥ भयेनाशनं कुर्यादथ वा सर्वकामदं ॥ अथातो गथनं वक्षे माला नानुनंत्रवोधनं ॥ प्रजाविधाय-
भक्त्यानुभुचिः पूर्वमुपोषितः ॥ विजने गथयेत् मालां स्वयमेव सुमाधकः ॥ कृतनित्यक्रियः शुद्धः शुभर्क्षे च मंत्रवि-
नः ॥ यथाकाले यथा लाभमक्षयणीययन्नन ॥ अश्वोत्समरुपाणिनानि स्थूलकृशानि च ॥ कीटादिभिर-
दुष्टानि न जीर्णानि कदाचन ॥ गर्बैश्च पंचभिलानि प्रक्षाल्य च पथकथक ॥ ततो द्विजेन्दुपुण्यस्त्रीनिर्मितं गुंथि-
वर्जितं ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य परमूत्रमथापिवा ॥ शुक्लं रक्तं तथा कृष्णं शान्तिवश्याभिचारिकैः ॥ भस्वत्पत्रे-
नैव कैः ॥ पद्माकारेण स्थापितैः ॥ सूत्रे मणीश्च गंधाभः शालितांस्तत्र निक्षिपेत् ॥ श्मशानवारिणां वापि पीठप्र-
क्षालनेन च ॥ एतत्कौलिकविषये ज्ञेयं ॥ भुङ्क्ते केन रक्तेन कम्पूरैः कुमेन च ॥ तारं शक्तिमान्काचसूत्रे चैव म-

॥ तररी ॥

लिख्यथ ॥ विन्यस्य पूजयेदाग्नेर्जुज्याचैव यत्नतः ॥ होमकर्मण्यपशक्तश्चेद्दिगुणं जपमाचरेत् ॥ मणिमेकैकमाशय
सूत्रे संपातयेत्सुधीः ॥ सुखे सुखं तु मयो न्यपुच्छे पुच्छं तु योजयत् ॥ गोपुच्छं सदृशीकार्यार्थं वा सर्वा कृतिर्भवेत् ॥ तस्मिन्
तीयमेकाक्षं मेरुत्वेनाग्रतो न्यसेत् ॥ एकैकमणिमध्यं तु ब्रह्मणं धिप्रकल्पयेत् ॥ होमसंख्या यजुक्ते च शतं मागं विनिर्दि
शेत् ॥ जपमालां विधायेत्थं नतः संस्कारमाभेत् ॥ क्षालयेत्पंचगव्यं नमो ज्ञाते नमज्जले ॥ चंदनागुरुगंधां वैर्वा मदे
वेन घर्षयेत् ॥ धूपयेत्तामघोरैर्शालेपयेत्सुर्येण वै ॥ मंत्रयेत्पंचमैर्नैव प्रत्येकं तु शतं शतं ॥ मेरुचपंचमैर्नैव ततो मंत्रेणः
मंत्रयेत् ॥ मस्कृतेषु वंदुधो मालां तस्याणां स्वस्थापयेत् ॥ तस्याणां नारायणदेवता प्राणान् जपमालायाः ॥ मूलमंत्रेणः
देवेशि संपूज्य भक्तिभावतः ॥ गुरुं संपूज्य तद्गुणान् कृत्वा दक्षमालिकां ॥ भुवि चिन्मयं शोदेनां करभुजानं कारयेत्
अंगुष्ठस्थामक्षमालां चालयन्मध्यमाग्रतः ॥ नर्जयान्मयं शोदेनां गुणैरपि न दर्शयत् ॥ भुक्तौ मुक्तौ तथा गुणैर्मध्यः
मायां जपेत्सुधीः ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु न पेदुत मकर्मणिः ॥ नर्जयंगुष्ठयोगेन मारणोच्चाटने जपेत् ॥ कनिष्ठां गु

॥ श्रीः ॥

॥ २३ ॥

छयोगाच्च जपे मारणकर्मणि ॥ जपान्तकाले तामालां पूजयित्वा तु गोपयेत् ॥ जपकाले तु गोप्या जपमालां च साधुभाः
॥ स्वमंत्रं चाक्षमालां च गुणैरपि न दर्शयत् ॥ अक्षमालां च मुद्रां च कदाचिन्मं प्रकाशयेत् ॥ गुरुं प्रकाशयेद्दिहान्ननुमंत्रं
कदाचन ॥ पूरवीये सर्वदा गोपयेदेनां गुरुं च मनुमेव च ॥ तेन वीर्यवती विद्या निर्वीया स्यात्प्रकाशनात् ॥ भूतगणसर्वेना
लाभमिदं गंधर्वचारणाः ॥ हंति प्रकटास्त्रिद्विंशतस्माद्गुणान्मदाकुरु ॥ जीर्णसूत्रे पुनः सूत्रं गृथयित्वा शतं जपेत् ॥ प्रसादात्स
न्ति ते हस्ताच्छतमष्टोत्तरं जपेत् ॥ नावन्निघ्नं संपर्शे क्षालयित्वा यथोचितं ॥ पंचगव्यं चामनाभ्यां जपमालां महा ॥
देविकथिता भुवि दुर्लभाः ॥ मदा गोप्या प्रयत्ने न यदि त्वं मम वक्ष्ये ॥ एषामाला संस्कारः ॥ ह्यपामा विद्ये जयः ॥ अथ ताः
एषामाला संस्कारः ॥ एकवी एकलो भुभेलनि भुभेवारे भुभर्दे च भुभेतिथौ ॥ प्रतिष्ठां कारयेन्मंत्री मयं वा गुरुणापि
वा ॥ अश्वत्थपत्रं नवकं पद्माकारं तु कल्पयेत् ॥ तत्र संस्थापयेन्मंत्री मातृकां संच मुच्चरन् ॥ बह्निं संस्कृत्य विधिवदद्योः
तरशतं कुनेत् ॥ कुतशेषं प्रति कुतो प्रदद्यादेवताधिया ॥ तत्र देवीं समभ्यर्च्य गृहानपि च पूजयेत् ॥ नवगुरुमंत्राः ॥

॥त-१॥
॥२६॥

यथाः ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं सः सूर्याय स्वाहाः ॥ ॐ स्वां स्वां स्वां सः सोमाय स्वाहाः ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं सः कुजाय स्वाहाः ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं सः बुधाय स्वाहाः ॥ ॐ शं शं शं शं सः शुक्रे स्वाहाः ॥ ॐ शं शं शं शं सः शनैश्चक्राय स्वाहाः ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं सः राहवे स्वाहाः ॥ ॐ कां कां कां सः केतवे स्वाहाः ॥ अनुलोमविलोमेन मानकारो नमं प्रयेत् ॥ मे
रूपेतेन संमम्य तानये देवतात्मनाः ॥ प्रेतेन प्रेतबीजेन ॥ एवं सर्वगुणोपेता जायते सर्वसिद्धिदाः ॥ अथ महाशिव
मालासंस्कारः ॥ उदयाकरपद्मस्य स्फटिके विदुर्मं वैवर्ह्यमं रजतमेव च ॥ महाशिवमयी माला मथ वामात्मः
यी पुनः ॥ पद्माक्षजीवपुत्राक्षरुद्राक्षं वा प्रकल्पयेत् ॥ किंच रत्नो दिवानैव रुद्राक्षमालया जपेत् ॥ हृत् स्मर्य
सूक्ते ॥ मुक्तामलकवैडूर्यरुद्राक्षैरपि मालिकाः ॥ आकम्पादीनि नामिदं महेशं वाक्षमालया ॥ रुद्रयामले
महाशिवमयी जेयानीलसारखने मणौ ॥ कालिकायाः स्तुतिं तथा हि त्रयं अपि सर्वदा ॥ कालीने त्रे देताक्षमा
जया चैव रजदंते न मे रुणाः ॥ मालाविधानं वक्ष्यामि मंत्रिणां हिन काम्ययाः ॥ अनीयद्विलशीर्षं नृनरस्यपतिः

॥श्रीः॥
॥२६॥

तस्य च नृलसी गोभयास्पृष्टं तथा गंगोदके न च यवनवासरणास्पृष्टं कार्यमाधर्कैर्जनैः ॥ अस्य केतुचजानीयाः
चालगामशिलादिभिः ॥ गुह्यं न तः प्रणम्यादौ संस्कर्षाज्जपमालिकाः ॥ धैरवीने त्रे न रश्मिघटिना माला महाश
खा प्रकीर्तिता अदभुतवस्त्रमाला मथ महामालां स्मरेत्सदा ॥ कृतनिस्तक्रियो मंत्री मालां चक्रमनो यजेत् ॥ ॐ ह्रीं
श्रीं वीं कीं हूं फट् स्वाहेति मंत्रेण सप्रधाभिर्मंत्रां च षड्पात्रे निक्षिपेत् ॥ तत आवाहय्यादिमुद्रया भगवतीमावाह्य
तां सपरिवारमुपचारैः ॥ संपूज्य तानीं यवी जमुच्चार्य धेनुमुद्रयामती कृत्य कवचेनावगुह्यमस्य मुद्रया द्वाघदे
वीरुपांतामक्षमालां धाय निदुप्रक्षेपणं कुर्यात् ॥ नमो वा ॥ ॐ ह्रीं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं स्वाहा ॥ ॐ हूं स्वाहा ॥ ॐ
ह्रीं श्रीं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं हूं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं फट् स्वाहा ॥ अनेन शतार्घ्यं विदुप्रक्षेपणं कुर्यात् ॥ कलूरिकागुरुमुवा
करिधूपदीपादिकं दत्वा षड्पात्रादुत्तार्य तामा मंत्रयेत् ॥ नमो वा ॥ ॐ ह्रीं श्रीं महावज्रिणि महेश्वररूपेकः
केशमहास्थिमरमेष विशमर्वसिद्धिप्रयच्छ ॥ ॐ हूं श्रीं ह्रीं स्वाहा ॥ ॐ महारूपधिनि महेश्वररूपे स्वाहा ॥ ॐ

॥ न. २१. ॥
॥ २५ ॥

ह्रीं श्रीं ह्रीं कं फट् स्वाहेत्यनेनाभिमं च दूर्वाभनैः श्रमार्च्यं कंदर्पवीजेन शिपनेन कृत्वोपचारैः श्रमार्च्यमानकामवेणः
मं शिष्यं कं कारावेष्टयेत् ॥ ततः ॐ ह्रीं ह्रीं ॥ ॐ ह्रीं श्रीं ॐ ह्रीं ॥ ॐ ह्रीं फट् ॥ ॐ ह्रीं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं महायोगि
निविभुवननारिणि महाशंखास्थि मालामध्ये निवास कुरु सर्वमिष्टिं देहि मुहूर्तामोपहारनाह्लापय ॥ ह्रीं श्रीं
ॐ फट् स्वाहा नेन यथोचितद्वयेन देवैर्बलिंदत्वा महामुद्रया देवी विमज्जनि न स्थाने मालाधारयेदिति महाशः
खमालासंस्कारः ॥ अथ श्रीविशोक्तमालासंस्कारः ॥ स्वच्छंदमाहेश्वरे अथ वक्ष्ये मालाया लक्षणं घटनः ॥
क्रमे ॥ नष्टे फलविशेषं च स्थापनं कमलेश्वरे ॥ प्रवालस्फटिकः शंखो मौक्तिकः पुत्रजीवकः ॥ राजताम्रपरा
आभरुद्राक्षाश्वरा ॥ कुशः एवं मुमुलभैरेव मणिभिर्जपमालिका ॥ कृत्वा नयानपेक्षी माननारतमनंदितः ॥ पंचविंश
तिकैः शुद्धैः सप्तविंशतिकैः पि ॥ घटिता मालिका यामाप्रशस्ता माशिखामणिः ॥ शिखामणि एव सुसमीमाभूतो न स
त्यया ॥ आदिशानां तु योगिन्या रक्षमालेन कीर्तिता ॥ तद्वर्णसंख्येर्मणिभिर्जपमाला प्रकल्पयेत् ॥ रुद्राक्षमालिका

॥ श्री ॥
॥ २५ ॥

निसंचनुवर्गफलप्रदा ॥ पद्माक्षविहितामाला शत्रूणां घाती नीमता ॥ कुशग्रंथिमयी माला सर्वपापप्रणाशिनी ॥ पुत्र
जीवभवैः कृपा कुरुते पुत्रसंपदं निर्मिता रोगेष्वमणिभिर्जपमालेप्सितप्रदा ॥ हिरण्यैर्विरचितानां नाकामाश्रयः
छति ॥ प्रवालैर्विहितामाप्रयच्छेद्दिपुलं धनं ॥ सोभापं स्फटिकी माला मौक्तिकैर्विहिता श्रिये ॥ निर्मिता शंखमः
णिभिः कुरुते कीर्तिमक्षयाः ॥ सर्वैरेनैर्विरचितामाला स्यात्सुक्ते येन राणाः ॥ रुद्राक्षमणिः श्रेष्ठः प्रवालस्य नथै
वच ॥ नथैवाभोरुद्राक्षस्य कुशग्रंथेऽश्वमुवते ॥ वास्त्राणाः क्षत्रिया वैश्याः ॥ श्रुद्राश्चैवेह तेनुभिः ॥ सितरक्तमुवर्णा
भक्तस्त्वर्णाः क्रमादिमे ॥ एतेषु वास्त्राणाः श्रेष्ठानपमाला कुरुते दशः ॥ एतच्च यकृतामाला त्रैवर्णिकसुखप्रदा ॥
स्वीश्रुद्राणां द्विनश्रेष्ठप्रत्पवायश्च कवलं ॥ एतेभ्योऽप्यमणिप्रोक्तामाला नेयां फलप्रदा ॥ अनिस्थूलोतिस्पृक्ष
श्च स्फुटितो भंगुलेत्पु ॥ नीर्णाः पुराधनो यस्तु रुद्राक्षो न बालुमः ॥ गंभीरवर्णवीजस्थविद्यामनमः प्रियाः ॥ रु
द्राक्षप्रियाः स्निग्धा वृताः श्रेष्ठाश्च तिस्मताः ॥ रुद्राक्षस्योऽननं प्रोक्तं सुखं पदं च निस्नकः ॥ कमलाक्षस्य सुक्ष्म

॥ नरदी ॥
॥ २६ ॥

शंसविंदुद्विनयमुच्यते ॥ सविंदुकस्पस्थूलोशपष्टश्रुतामितिस्थितिः ॥ एवंजात्यामुच्यतेयंरुद्राक्षामोरुद्राक्ष
योः ॥ घटयेदेवतावतामणिस्तान्तेनपक्विवत् ॥ सर्वेषामेनरेगुथिः कर्तव्यावकुलक्षणाः ॥ अन्योन्याघर्षमिदं
धर्षणंनपविनाशकृतः ॥ सर्वस्वपिनुमालासुमेरुपार्श्वद्वयद्वयः ॥ नम्यशेषकदाचित्तुम्यशेषावतुलं पुनः ॥
कामबीजेदसिगतोमंत्रबीजेनुवामतः ॥ अष्टावर्षोजपेनमंत्रीमहस्त्रादोमदाबुधः ॥ गोपनीयातामनिशजप
मालापुरोक्तवत् ॥ नववृत्ताकांथायेदेतामक्षस्वजंबुधः ॥ एषेवाखिलमंत्राणांबोधनीष्टफलप्रदाः ॥ अथः
मालार्चनंनक्षत्रसर्वसंपत्प्रदायकैः ॥ सर्वपापक्षयकरमायुर्वर्द्धनमुत्तमैः ॥ विदध्याच्छुभनक्षत्रेशुभयोगेशुभ
स्थलेः ॥ एकाग्रमानमोभूत्वानेत्रोक्तमार्गतः ॥ वासमीपरिधायाथतिलकादिकमाचरेत् ॥ इत्यशुद्धिनतः कृ
त्वाशोधयेदक्षमालिकाः ॥ मनुप्रबोधनतत्पश्चात्कृत्यान्ः शुद्धिपंचकैः ॥ मानकांपरमांदेवीपश्यत्यादिविभेदनः ॥
संस्कृत्यचप्रपंचानांसकलानिष्कलानतः ॥ नत्स्वरुपांविदिन्याथधानेनौकारसंपुयः ॥ मानकार्चनमार्गैराः

॥ श्रीः ॥
॥ २६ ॥

पूजयेदक्षमालिकाः ॥ मानकार्चनप्रकारेयथाशाखायाः ॥ अथिर्वत्सासमुद्दिद्योगोयत्रीछंदर्दरितः ॥ सरस्वतीः
समाख्यानादेवतारोशिकोत्तमैः ॥ अल्कावहस्वरीघातर्गतेः वरुणकैः क्रमानः ॥ षडंगानिर्विधेयानिजानियुक्ता
निदेशिकैः ॥ पंचाशद्विपिभिर्विभक्तमुखरोयमव्यवक्षः ॥ स्थलाभास्वमौलिनिवद्धचंद्रशकलामापीननुग
स्तनीः ॥ मुद्रामक्षगुणसुधास्यकलसंविधांचरुत्तां वुजेर्विभाणोविषदप्रभोत्रिनयनीवाग्देवतामाश्रयेः ॥ एवं
धात्वानतेविद्यामानकायाचरेत् ॥ आधाशक्तिमारभ्यपीठमनंतमर्चयेत् ॥ मधाप्रज्ञाप्रभाविशार्धीर्ध
तिस्मतिबुधयः ॥ विद्येश्वरिणिसंप्रोक्ताभारत्यानवशक्तयः ॥ वर्णाभेतासंनंदतामूर्तिमूलेनकल्पयतः ॥ सौः
वर्णाज्ञायभूतलिपियोगपीठायनमइतिमंत्रेणोत्पथः ॥ आवाह्यपूजयेत्तस्यांदेवीमावरोः सह ॥ भंगैरावः
सांपूर्वदिनीयेयुग्मशः स्वैः ॥ अष्टवर्गस्तनीयस्यानच्छक्तिभिरनन्तरं ॥ पंचमं मानभिः प्रोक्तं षष्ठं लोकेश्वरैः स्म
तैः ॥ लोकपालायुधैः प्राक्तं वज्राधैः सप्तमं नतः ॥ विधिनानेनवर्गोशीमुपचारैः प्रपूजयतः ॥ व्यापिनीपालिनीपः

॥नरदी॥
॥२॥

श्रव्याविनीलेदिनीतथाः॥धारिणीमालिनीभूयोहंसिनीशान्तिनीस्मृताः॥भुधाःपत्रेषुसंपूज्याधनाक्षगुण
प्रसक्तः॥वाल्मीकिश्चरिभूयःकीर्तिवैष्णवीतथाः॥वाणनंतैरंडाणीचामुद्राःसंप्रसीतथाः॥अष्टमी
स्यान्महालक्ष्मीप्रोक्ताःसुर्विश्वमातरः॥मार्हेश्वरेप्रक्षाल्यपंचगव्येनतथापंचामतेनचः॥शोधयित्वातनः
पश्चाद्गंधाद्यैकपुनान्यतः॥अनूनाकुसुमायुगेसांवापूर्वनिवेशचः॥आदौप्राणान्युनिद्यापश्चात्संस्का
रमाचरेतः॥संगंधमाक्षतेपुष्पमालिकार्येनिवेशचः॥धूपदीपनिवेशानिदत्वावाद्यशतंमृशेत्॥मध्यमाः
नामयोर्मध्येपुष्पसंगृह्यतनः॥मानकासंस्कारंमंत्रमुच्चार्यदेकमात्रं॥जलंमृष्टापुनःपुष्पांशुः
त्वासमृशेत्सुधीः॥एवमष्टशतंमृष्टानमस्कारंभावनः॥नीराजनंततोदत्वापुष्पोजलिमनंतरं॥तत
स्तारैर्लिप्यतेनर्मोनेश्वरपथकधकः॥द्वितीयांतेःस्योदक्षमालांतांमंत्रविनेमः॥पुनःसमस्तामूलेन
संस्कारोदक्षमालिकांपुनर्गंधेनसंस्कारंरुत्वातामक्षमालिकां॥त्रिकोणस्थानमात्रीययथाशक्तिजपेनथाः॥

॥श्री॥

॥२॥

उदक्षमालांस्तुमाजपकर्मणिमर्बदाः॥अभीष्टकंदरात्यर्थंसर्वकामफलप्रदः॥मध्यमानामिकांगुष्ठेरक्षमा
लामणिशनैः॥एकैकजपस्यैकंचालयेद्देशिकेनमः॥अंगुष्ठेनचमोक्षार्थंमध्यमायुर्विद्वयेः॥जपेदनाः
मिकापद्येनेनराभ्यांकदाचनः॥जम्बाक्षमालांमकलांभामयेदखिलात्मणिनः॥प्रदक्षिणंपुनःरुत्वाप्राग्भ्ये
वंसमाचरेत्॥स्वयंवासेनहलेनजपमालांननुमृशेत्॥अदीक्षितद्विजेनापिस्मृष्टाचेच्छुद्धिमाचरेत्॥नधा
रयेत्कोपुर्द्धिकंठेचजपमालिकां॥उरुपादाधरमृष्टाव्यपमद्यप्रचालिताः॥अंगुष्ठाचालितावापिपुनःसंस्का
रमर्हतिः॥जपकालेजपकृत्वासदाभुद्धस्थलेमसेत्॥अलाभेजपमालायाजपमालास्वपर्वभिः॥इतिश्री
विद्यामालासंस्कारः॥स्वच्छंदमार्हेश्वरः॥एवंरुताक्षमालायांजपेन्मानकयानथाः॥गुरुसंपूजनंरुत्वाकृत्वा
यात्सर्वसिद्धयेः॥मध्यमायांमसेन्मालांजपेन्नावर्तयेत्क्रमात्॥भुक्तिमुक्तिप्रदःसोयंमानकागणनक्रमः॥अ
ंगुष्ठानामिकाभ्यांजपेदुनमकर्मणि॥अंगुष्ठमध्यमाभ्यांजपेदाकृच्छिकर्मणिः॥तर्ज्यंगुष्ठयोगाद्वि

॥ तः रः ॥
॥ २४ ॥

देवोच्चाटनेचयः ॥ कनिष्ठांगुष्ठकाभ्यामुजपे मारणाकर्मणि ॥ जपांतेचैवनामालांपूजयित्वातुगोपयेत् ॥
त्वमालेसर्वदेवानां सर्वसिद्धिप्रदामता ॥ तेनसत्त्वेनमेसिद्धिर्देहिमानर्नमोस्तुते ॥ इत्युक्त्वाप्यतिपूज्याश्रमोपयेत् ॥
त्वतोवती ॥ जीर्णसूत्रेणः सूत्रं ग्रथयित्वाशतं जपेत् ॥ प्रमदाप्रतिहस्ताच्छतमष्टोत्तरं जपेत् ॥ जपेन्निषिद्धसंस्पर्शं शालयित्वायथो
चितं ॥ गुरुं प्रकाशयेद्विद्वान्त्रयत्नेन गोपयेत् ॥ अक्षमालां च मुद्रां च गुरोरेषि न दर्शयेत् ॥ गौतमीये ॥ एवं जपं पुरा कृत्वा तेनारूपं सम
र्पयेत् ॥ देवस्य दक्षिणहस्ते कृशपुष्पा र्घ्यं वारिभिः ॥ शक्तिविषये तु कालेति त्रै ॥ ततो मयं जपजलं देव्या हस्ते समर्पयेत् ॥ गुर्यानि गुरुगोप्त्री
त्वमिति मंत्रेण मंत्रं विन ॥ तत्रोतरे ॥ एवं जपं पुरा कृत्वा गंधाक्षतकृशोदकैः ॥ जपं समर्पयेद्देव्या वामहस्ते विचक्षणा ॥ गौतमीये ॥ जपांते प्रत्य
हं मंत्री होमयेत्तद्दशांशतः ॥ तर्पणं चाभिषेकं च तत्तद्दशांशतो मुने ॥ प्रत्यहं भोजयेद्विद्वान्मूनाधिकप्रज्ञातये ॥ मुराडमालायां ॥ यस्य यावा
भ्यापः प्रोक्तस्तद्दशांशमनुक्रमान् ॥ तत्तद्द्वये जपस्यांते होमं कुर्याद्दिने देने ॥ जपस्य दशांशेनेत्यादि ॥ अथवा सर्वसंपूर्णो होमादिकमथास्ते
तु विधुश्चेश्वरे ॥ तर्पणं च नु मत्तोयैस्तीर्थतोयैस्तथा पुनः ॥ गुरुपदिष्टविधिना मंत्रेणावाधतर्पयेत् ॥ विशो पूर्वसमुच्चार्य तदंते देवताभिधां ॥ त

॥ श्री ॥
॥ २५ ॥

र्पयामीति संप्रोच्यत्वाहंतस्तर्पणो मनुः ॥ इदं तु शक्तिविषये जपं विदुर्विषये गौतमीये ॥ आदौ मंत्रं समुच्चार्य श्रीं पूर्वकृत्वा नित्यं ॥ नर्पयामि परं
चोत्कानमो तस्तर्पणो मनुः ॥ एवं नु तर्पणी कृत्वा सेकं नु तद्दशांशतः ॥ आत्मानं देववद्यात्वा संपूज्य तन्मयं मुभीः ॥ मूलविद्यां समुच्चार्य तदंते देवता
भिधां ॥ तदंते चाभिषिंचामि नमो तेनाभिषेचनं ॥ षेचनं कुभमुद्रयेत्पुक्तं ॥ तद्दशांशेन विष्णोश्चैकोनिकानथभोजयेत् ॥ शीतं च जपभोजये
श्च वक्रमानपाः सः ॥ गुरुवे दक्षिणां दद्याच्छक्तिस्तोषयेत्तथा ॥ मुंडमालायां ॥ यद्यदं विहीयेत्तत्तत्प्राद्विगुरो जपः ॥ कर्त्तव्यः सांगमि
धर्थं तद्दशक्तेन भक्तितः ॥ तदंते मरुतीं पूजां कुर्यात्साधकसत्तमः ॥ मुवासिनीं कुमारिं च भूषणो रपितोषयेत् ॥ गौतमीये ॥ कृते चोक्तजपा
त्सिद्धिर्त्रेतायां द्विगुणा ज्ञपात् ॥ द्वापरे त्रिगुणा चैव कलौ संख्या चतुर्गुणात् ॥ कलमंत्रे पु सर्वेषु युगसंख्या न विद्यते ॥ सिद्धमंत्रतया नात्र
युगसेवा परिश्रमः ॥ स्वहृद्मोहेश्वरे ॥ नक्षत्रयं जपद्विद्यां नियमेन यथावशी ॥ युगानुक्रमयोगेन वर्द्धयेदपि तत्त्वतः ॥ पंचदश्यादिविद्या
होयुगसेवा विधीयते ॥ षोडश्यामपि देवशिषु गृहदिने विधीयते ॥ ब्रह्मविद्यातयानात्र युगसेवा परिश्रमः ॥ कात्यायेकादशविद्यामुयुगमेव
परिश्रमो नास्ति ॥ तथा च मुंडमालायां ॥ महाविद्यातयानात्र युगसेवा परिश्रमः ॥ विना परिश्रमेणैव कलौ पूर्णफलं लप्स्यति ॥ वैश्यायन

॥ जे-२६ ॥
॥ २६ ॥

संहितायां ॥ होमकर्मरूपशक्तानां विद्याणां द्विगुणो जपः ॥ इतोऽर्घ्यवर्णानां त्रिगुणादिः ॥ समीरितः ॥ इदं तु गोपालमंत्रं त्रिगुणं स्थले ॥ गो-
तमीये ॥ होमं च पूर्वकुर्यात्प्रायसैरथ वां जुजे ॥ होमाभावे जपं कुर्याद्दोमसंख्याचतुर्गुणं ॥ षड्गुणं चाष्टगुणं तं यथासंख्यं द्विजातयः ॥ श्र-
द्धयविप्रभृत्यस्तत्पत्नीसदृशो जपः ॥ होमभूयस्य विप्रस्य यो जपः स तु तत्त्रिगुणः ॥ मिश्रानं वरुणसंकार्यं भुंजीत वंधुभिः सह ॥ एवं सिद्ध-
मनुमंशो साधयेत्सकलं पितं ॥ पुरश्चर्याविधौ ये वं गुरुं संपूजयन्त ॥ कल्पोक्तान् रितान् काम्यान् युगान् चिदधीत वै ॥ स न तु मारुतं
हितायां ॥ अथ वान्यप्रकारेणापुश्चर्यामुच्यते ॥ ग्रहरोक्तं स्पष्टं दोषां श्रुतिः पूर्वमुपेक्षितः ॥ न शां समुद्रगामिन्यानां भिमात्रोदकस्थितः
ग्रहाणां दिवि मोक्षं जपेन्यंत्रं समाहितः ॥ दृष्ट्वा स्नात्वा मसं कल्पो विमोक्षं जपे चरेत् ॥ जपस्य च दशोऽंशेन होमं कुर्याद्यथाविधि ॥ हो-
मार्थं द्विगुणं वापि जपेन्यंत्रं समाहितः ॥ होमस्य न दशोऽंशेन तर्पणं समाचरेत् ॥ तर्पणस्य दशोऽंशेन अभिषेकं समाचरेत् ॥ अभिषेक-
शोऽंशेन कुर्याद्वासाभोजनं ॥ तदंशेन हतौ पूजां कुर्यात्साधकमन्नमः ॥ गुरवे दक्षिणां दशाहृत्याविद्यास्तर्पयेत् ॥ इषामादि विद्यायां ज-
पं संख्या होमादिकं ॥ तदुक्तं कालीतंत्रे ॥ अथ वान्यप्रकारेणापुश्चर्यामुच्यते ॥ चंद्रसूर्यगुरुचैव यासावधिविमुक्तिः ॥ यावत्संख्यं ननु

॥ श्रीः ॥
॥ २६ ॥

जज्ज्वातावहोमादिकं चरेत् इति ॥ ग्रहा पूर्वदिने उपवासोऽशक्तो हविष्यान् फलं दध्ने वा भक्षणां कुर्वन्ति तन्मोरोचते ॥ प्रमाराभावा-
दुपवासस्यावश्यकत्वं ये वदन्ति ॥ अत्र श्राद्धमकुर्वन्तोपकं गौरीवसीदति ॥ इति निंदावादश्रवणादुक्तं श्राद्धस्य मुख्यत्वं ॥ न ज-
पस्य तन्न ॥ स न तु मारुतं ॥ यः श्राद्धाद्युपरोधेन यदि जापं त्यजेन्नरः ॥ स भवेदेवतादोषोऽपि नृसन्नयत्यधः इति वचनाज्जप-
स्य मुख्यत्वं ॥ स्वयमशक्तौ प्रतिनिधिद्वारा कर्तव्यं ॥ पूजाप्रदीपतंत्रे ॥ विदधीत पुरश्चर्यां गुरुणा तादृशेन वेति ॥ ग्रहा पूर्वकाले-
न्यासपूजादिकं कृत्वा शावांशोचनाज्जपस्य मुख्यार्थं मज्जते कृत्वा समुद्रगामिन्यानां भिमात्रेभिसिस्थित्वा च म्यसंकल्पं कृत्वा ज-
पमाभेत् ॥ यदि न करिद्विषितानदीभवति नदीवानास्ति नदाय कर्तव्यं तदा हरुड्या मले ॥ अपि श्रुद्धोदकैः स्नात्वा श्रुद्धोदे-
शे समाहितः ॥ ग्रहा मुक्तिपर्यंतं जपेन्यंत्रं मनन्यधीः ॥ इति कृत्वा न संदेहो जपस्य फलभाग्भवेत् ॥ यस्तोदये श्वास्ते च पुर-
रानास्ते वराकुनाम हचंद्रसूर्ययोः संयोगावियोगयोश्च पत्न्यात् ॥ अथ संकल्पवाक्यं ॥ ॐ अद्यामुके मास्यमुकपक्षे मुकति-
धोरुगुणो दिवाको निशाको वा मुकगोत्रो मुकशर्मा मूलमुच्यते नमंत्रं सिद्धि कामो ग्रहा मुक्तिपर्यंतं जपंत दशोऽंशो होमं

॥ तं रदी ॥
॥ ३९ ॥

नीलादेवताभावतत्परः ॥ नोविद्यमानमस्तु त्वयं जप्ता तु संयतः ॥ ततः स्त्रीभ्यो वलिंदत्वा मंत्रसिद्धिर्न संशयः ॥ शक्तिं त्रे ॥ अथ वा न्य
प्रकारेण पुरश्चरामिष्यते ॥ अष्टम्यां वाचतुर्दश्यां पक्षयो ह भयोऽपि ॥ आसुर्योदयमारभ्य यावत्सूर्योदयांतां ॥ तावज्जपेन्निरांत
को मंत्रसिद्धौ सुसाधकः ॥ अथ वा न्यप्रकारेण पुरश्चरामिष्यते ॥ महाभूतदिनेन क्तं श्मशाने साधकोत्तमः ॥ सहस्रं पुजयेन्मंत्रं महा
सिद्धिर्भवेत्तत् ॥ जपसंख्या केन कर्तव्या तदाह रुद्रयामजे ॥ लाभा कुशीतसिंदूरंगो मयंचकरीषकं ॥ विलोच्य गुटिकां कृत्वा जपसं
ख्यातुं कारयेत् ॥ नाशेते हस्तपर्वे वा न धातयेन च पुष्पकेः ॥ न चंदने मृत्तिकायां जपसंख्यां न कारयेत् ॥ वीरतंत्रे ॥ नियमः पुस्तके जपे
नयोषितु कथंचनः ॥ न न्यामो योषितां चात्र न ध्यानं न च पूजनं ॥ केवलं जपमात्रेण मंत्राः सिध्यंतियोषिताम् ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॐ
अथ मुक्तगोत्रेणामुक्तशर्मणा मयेयं भूमिर्गृह्यते मंत्रो मे सिध्यति मिति संकल्पः ॥ यामेकोशमात्रं नद्यादौ स्वेच्छा परिमितेन
गौकोशमात्रं कोशं गुप्तं बाह्यादि विहारार्थं भूमिपरिगृहं कुर्यात् ॥ दीपस्थानमाश्रित्य वातपसहं कुर्यात् कृत्वा मकरंदो भुज्जप
भेभुभर्तु चंदनारानुक्ते जपमाप्नुते ॥ तत्पूर्वदिने प्रातः स्नात्वा पंचमहस्रं त्रिसहस्रं एकसहस्रं एकसहस्रं वा गायत्रीं ज

॥ श्रीः ॥
॥ ३९ ॥

प्रातस्तदेवता गायत्रीं यथा शक्तिं ज्ञाता ज्ञात कृतपापक्षयार्थं जपेत् ॥ ब्राह्मणानंत्रे मंत्रं पठेत् ॥ ॐ अथेवाशुमुक्तमंत्रस्य कर्त
पुरश्चरणा कर्मणि सिद्धिप्रतिबंधकं ज्ञाता ज्ञातात्मकृतपापक्षयकामः पंचमहस्रं कृत्वा त्रिसहस्रं कृत्वा वाष्टोत्तरसहस्रं कृ
त्वा वा गायत्रीं जपमहं कुर्यात् इति संकल्पं कृत्वा जपेत् ॥ एवं क्रमेण संकल्पं कृत्वा ततश्च देवता गायत्रीं जप्त्वा पवासमेकभक्तं वा
कुर्यात् ॥ ततः परिदिने गुरुं वस्त्रालंकारादिभिः संपूज्य श्रीगुरोराज्ञां लब्ध्वा शीघ्रं हस्तोद्भवा कीलका चित्तं तिष्ठति परिमितान्क
मंत्राभिर्मंत्रितान्दशदिग्भागे आरोप्यते च स्त्राय फडिती मंत्रेण पूजयेत् ॥ ततः सुभ्रमौ गोमयलिप्तायामष्टदलपद्मं निर्माय त
त्रक्षेत्रपालं पूजयेत् ॥ शोहं दयाय नम इत्यादिना षडंगं विन्यस्याष्टपत्रेषु पूर्वादिदिक्षु ॥ ॐ धर्माय नमः ॥ ॐ ज्ञानाय नमः ॥ ॐ वैराग्या
य नमः ॥ ॐ ऐश्वर्याय नमः ॥ विदिक्षु ॥ ॐ अधर्माय नमः ॥ ॐ अज्ञानाय नमः ॥ ॐ अवैराग्याय नमः ॥ ॐ अनेश्वर्याय नमः ॥ मध्ये हीं ज
नात्मने नमः इति पीठपूजां कृत्वा ध्यानं कुर्यात् नीलांजनादिभिर्भूषणैः पिंगकेशं धृतो गृह्यते च नमुपात्तगदाकपालमाशां
वरं भुजंगभूषणमुग्रदंष्ट्रं क्षेत्रेशमद्भुतं अहं परा मामिदं देवं इति ध्यात्वा तत्रावाह्यं ॥ ॐ शौक्षेत्रपालाय नम इति मंत्रेण पाशा

॥ तं रक्ष ॥

॥ ३२ ॥

दिभिः संपूजयेत्ततः पत्रेषु ३ अनन्तालयनमः ॥ एवमभिकेशाय करालाय घंटायाय महाकोपाय पिशिताशनाय पिंगलायो
र्विकेशाय नम इति पूजयेत् ॥ ततो दिक्पालान्तेषामस्त्राणि च पूजयेत् ॥ ततो षभक्तवलिं दद्यात्तदेन मंत्रेणा ॥ एते हि विदुषि विदुषि
कुरु भंजय २ नर्तय २ विप्र २ महाभैरव भेज पात वलिं गुरु २ स्वाहा ॥ वक्षोजलिः ॥ ॐ तीक्षादंष्टु महाकाय कल्याण दह नोप
भैरवाय नमस्तुभ्यमनुज्ञां दातुर्ममिदं नुज्ञां लब्ध्वा नृजपान्दशकीलकान्समादाय पूर्वादि क्रमेणावृद्धिः ॥ एकं निजं निव
रुणा योर्मध्ये बद्धिः शपापरिमंडशानयोर्मध्ये दुर्द्धु मुद्दिश्य ३ ये चात्र विप्रकर्तारो दिवि भुवने तस्मिन् ॥ विप्रभूताश्च ये चान्ये
मम मंत्रस्य सिद्धिषु ॥ मंयेत कीलितं सेत्रं परित्यज्य विहरन् ॥ अपमर्पं नुते मर्वे निर्विघ्नं सिद्धिरस्तु मे इति मंत्रेणा दशकील
कानां रोपयेत् ॥ ततः कीलमूलेषु क्रमेणोडदि दिक्पालान्याद्यादिभिः संपूज्य माषभक्तवलिं दद्यात् ॥ तत्र क्रमः ॥ एष माषभ
क्तवलिः ॥ ॐ इडा यनम इत्यादि ॥ ततः कुटीनिकटमागत्य पूर्ववत्सामान्यार्घ्यविधाय ॥ ॐ हारे देवताभ्यो नम इति हारे देवतां स
पूज्य स्थानं विशेषेण ॥ मूले नवीशरां फडिति कुशोस्ताडने क्रमिति प्रोक्षणं पूर्वोक्तविहिता सने उपविष्टा च मेण्डादि दिक्पाले

॥ श्री ॥

॥ ३२ ॥

भ्यो नम इति नमस्तुभ्यं संकल्पं कुर्यात् ॥ ओं होस्वस्ति वाचने कृत्वा ताम्रपात्रे कुशतिलजलाभ्यादायो दक्षु रवः ॐ तत्सदशेत्यादिस
र्वसंकल्पवाक्यमुच्चार्य मूलमुक्त्वा एतन्मंत्रमिदं कामसुतन्मंत्रं स्पृश्यात्तं रजपतदंशोऽहं न तदंशोऽहं न तदंशोऽहं न तदंशोऽहं
भिषेकस्तदंशोऽहं विप्रभोजनरूपपुष्पश्यामहं कषे इति संकल्पः ॥ कारुण्यं भूतभुक्तिं अघादिन्यासमात्रकान्यासकल्पान्
न्यासेषां रागायामंच कृत्वा स्वस्वमुद्रांच वध्वा र्घ्यपात्रं विधाय तस्यागांते कर्म कृत्वा स्वस्वपुष्पैः कृत्वा क्रमेणावाहरां देवतामा
राध्या पप्रज्वलिते जपमाभेत् ॥ जपसमाप्तिपर्यन्तं प्रतिदीनं दीपो रक्षणीयः ॥ देवतां हृदये कृत्वा प्रातः कालमारभ्य मध्यदिनं यावत्
दुर्तेन विलंबितं क्रमेणावर्तानुच्चार्य मौनी जपेन विप्रभुग्दर्शयन् नित्यं वस्त्रभक्षणं कर्त्तव्यं स्त्रीभुङ्गसंभाषणं कर्त्तव्यं पतितं पिथुनं वे
दनिन्दकं अनाश्रमिणा देवी देवि विन्दकं जपकालेन पश्येत्तु कालं विनास्तस्त्रियमपि न स्पृशेत् ॥ पथमेन्द्रियसंख्यजपः कृतस्त
संख्यजपस्य त्वहं कार्यः ॥ अथ जपमालासंस्कारस्तथा ॥ द्विजेन्द्रपुण्यस्त्री कर्त्तितं कार्यामादिमंत्रं समानीय त्रिगुणं त्रिगुणीक
ृत्य मूर्त्तिनिर्मायायोन्यसमरूपिणानतिस्थानि नानि स्मृत्वा शिपंच गयेन प्रशान्त्यमुखे मुखं पृष्टे पृष्टं स्रक्काशं मेरुत्वेन प्रकल्पेयं

॥ ते-र-री ॥
॥ ३३ ॥

कमलाक्रमेणामातृकाक्षामुच्चार्यद्वयार्थिहोत्रैवक्रमेणपंचाशत्क्रमेणगुणयित्वापञ्चाकारेणाश्वेत्यपत्रनवकेमातृकामं
त्रमुच्चार्यस्थापयेत्॥ नित्यकर्मरूपासामान्यार्घ्यविधाय॥ ॐ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां बुद्धिपतिर्बुद्धिराधिपतिर्बु
द्धिः शिवो मे लुप्तदशिवः ॐ इति मंत्रेण सामान्यार्घ्याजलेन प्रक्षाल्य ॐ तत्सुखाय विष्णवे नमः होत्राय धीमहि तन्नो रुद्रः प्रचोदयादिति
मंत्रेण शतवारामंत्रयेत्॥ ॐ नमो वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमः रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो वल
विकरणाय नमो वलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्ननाय नमः इति मंत्रेण समीकुर्यात्॥ एवं संस्कृतं मालां पुनः पञ्च
परिसंस्थाप्य तत्रावाह्यं देवं देवीं चोपचारैः संपूज्य मूलमंत्रेण शतवारं भिमंत्रमातृकामंत्रेः क्रमशो मंत्रयेत्॥ पुनरीशानसूक्तेन पंच
गव्येन पुनः प्रक्षाल्य पुनः घोरसूक्तेन गंधचंदनैर्विलिप्य तत्र मूलमंत्रं यथेच्छं याजयेत्॥ ततो गुह्यं संपूज्य गुह्यं स्नात्वा मालां गृहीत्वा
जेत्॥ मध्यमायां मालां न्यस्य जेष्टां गुह्यं नार्जनं क्रमेण प्रत्यहं जपेत्॥ त्वं माजे सर्वदेवानां सर्वसिद्धिप्रदामता॥ तेन सत्येन मे सिद्धिं देहि मा
तर्न मोक्षते इत्युक्ता माला संपूज्य गोपयेत्॥ एवं प्रत्यहं जपानंतरं कर्तव्यं॥ ततस्तेजो रूपं जपं देवस्य दक्षिणे हस्ते देव्या वामहस्ते गंधपुष्पं

॥ श्रीः ॥
॥ ३३ ॥

बुभिगुष्पानि गुह्यं गोष्ठीत्वं मिति समर्पयेत्॥ तज्जपं सफलं विभावयेत्॥ जपसंख्यायां संपूर्णायां जपदशां शतं तत्तत्र विहितं द्रव्यैर्होमैकु
र्वात॥ मूलमुच्चार्य ॐ श्रीं कृष्णाय नमो होमयेत्॥ होमसंख्याद्विगुणं होमद्वयाभिवि सर्वव्यापकं॥ गोपाले च नुगुणा जपं कुर्या
त्॥ होमसंख्यादशां शतं पर्याप्तं कुर्यात्॥ यथा॥ तीर्थतोयं सकर्षणं तत्र गंधचंदनं दत्वा धेनुमुदया मृत्नी कृत्यां गुह्या नमिका योगां मू
लमुच्चार्य श्रीं कृष्णमभिषिचामि नमः कुंभमुदयाभिषिचयेत्॥ ततो भिषेकदशां शीर्षं डाज्ययुक्तं षड्रसोपेतमन्नं पायसं च वास्तरा
भोजयेत्॥ ततो गुरवे दक्षिणां दद्यात्॥ ओं अश्वेत्यादि कृते तदियं संख्या जपं तद्दशां शो होमं तद्दशां शतं पर्याप्तं तद्दशां शतं शिषेकं तद्दशां श
विप्रभोजनं रूपं पुरश्चारा संगता मिथ्यार्थं दक्षिणां कांचनं तत्सूत्यं रजतं वामुकं गोत्राया मुकशर्पणं श्रीगुरवे नमः संप्रदे॥
ॐ स्वस्तीति गुरुर्वदेत्॥ गुरोर्भावेन सुजायनं भावेन गुरुत्वेन सुत्रगुरुत्वाये गुरोर्नष्टे वा दद्यात्॥ स्पृष्ट्वा मभावेन गुरुत्वाय वा दद्या
त्॥ तदंते महतीं पूजां कृत्वा पूजाद्वयं गुरवे समर्प्य गुरुं नत्वा गुरोराज्ञां लब्ध्वा सध्वं कुमारि च यथाशक्त्वा पूजयित्वा वंधुभिः सह भुं
जोतेति पुरश्चारा पद्धतिः॥ अथ मंत्रसिद्धिं लक्षणं गौतमीये॥ गौतम उवाच॥ सर्वज्ञं सर्वदा स्मृतं सर्वज्ञं सर्वज्ञं त्रार्थपाणं॥ स्वायं भुवेन मलु

॥ तं रदी ॥
॥ ३४ ॥

भक्तपांऊरुयामिधे ॥ तव नाविदितं किंचित्तेतो केस चराचरे ॥ इदानीं कथय प्रसन्नं त्रिमिदं सुतक्षरां ॥ सिद्धपायं कतिविधं कथय
त्वा न केपया ॥ नारद उवाच ॥ मनो रथानाम क्लेश मिदं सुतक्षरां ॥ मृत्यु नोहरां न हृदे व तादृशं न तथा ॥ प्रयोगानाम क्लेश मि
दिरिति मिदं सुतक्षरां ॥ परकाय प्रवेशश्च परप्रवेश न तथा ॥ दुर्द्धमरामेवं हि चराचरपुं गतिः ॥ खेचर मित्र नैवैव तत्क
थाश्रवणादिकं ॥ भद्रिदुर्गा च यश्चेत पातालादिषु संगमः ॥ आकर्षणो मुरस्त्रीणां नृपस्त्रीणां विशेषतः ॥ पारुकां गुदिकां त
दं जनं विवां तथा ॥ अशिमादींश्च संघाप्य केवलं मोक्षमाप्नुयात् ॥ इत्येवं कथितं ब्रह्म प्रधानं मिदं सुतक्षरां ॥ वक्षामि मे त्रिमिदं
सुमध्यमं सुतक्षरां ॥ रत्यातिर्वाहन भूषादि लाभः मुचिरजीवनं ॥ नृपाणां दर्शनं चैव वशीकरणा मुत्तमं ॥ सर्वत्र सर्वलोके
पुत्रमत्कारकं सुखी ॥ रोगापहरणं दृष्ट्या विषापहरणं तथा ॥ पंडित्यं लभते मंत्री त्यागिता सर्ववश्यता ॥ अष्टांगयोगाभ्यास
नं भोगे ह्यपरिवर्जनं ॥ सर्वभूतेषु कृपा सर्वजादिगुरोदयः ॥ इत्यादिगुणसंपत्तिर्मध्यमिदं सुतक्षरां ॥ स्वातिर्वाहनभू
षादि लाभः मुचिरजीवनं ॥ नृपाणां संगनानां च वात्सल्यं लोकवश्यता ॥ महेश्वर्यवति त्वं च पुत्रदारसंपदः ॥ अधमा

॥ रामः ॥
॥ ३४ ॥

सिद्धयः प्रोक्ता मंत्रिणाः प्रथम भूमिका ॥ मिदं मंत्रं सुः साक्षात्सिद्धिं नो नात्र संशयः ॥ मिदं सुतक्षरां मिदं सुतक्षरां मिदं सुतक्षरां
होच्यते ॥ पितृमातृगुरोर्भक्त्या विभुश्चाश्रितेन्द्रियाः ॥ संप्रदायेनोपरि दृष्टास्तेषां मिदं सुतक्षरां भवेत् ॥ मलिनामलं सांख्यं
पापिनस्तारनाशया ॥ देवादिनां विमुक्तागुरवेशदं हृतयः ॥ तेषां कुरुगामिदं सुतक्षरां मंत्राजपकृतादिभिः ॥ ये मंत्रा मल
संख्यः केवलं वर्गा रूपिणाः ॥ निर्बीजाः सत्वहीना ये कुंठिताश्च निरस्तृता ॥ अरिपक्षे स्थिता ये च येषां पादिसंयुताः ये
मंत्रा अविधिप्राप्ता ये मिदं न कीर्जिताः ॥ इत्यादि दोषदृष्ट्याश्च मिदं नात्ययोगतः ॥ पशुभावे स्थिता मंत्राः केवलावर्गारू
पिणाः ॥ मोक्षभुधन्युच्चरिताः प्रभुत्वं प्राप्नुवन्ति ते ॥ वक्ष्यामि च समाध्यायेन दुपायं नवानघ ॥ संस्कारादशकं येन येन मंत्रस्य
मिदं ॥ दशसंस्कारादींश्चाप्रकारोऽक्ता ॥ अथान्यं संप्रवक्ष्यामि मंत्राणां मिदं सुतक्षरां ॥ या कृत्वा मनुविद्यम्य कर्मिदं मि
प्रोत्तियत्नतः ॥ निर्बीजामनवो ये बनेषु बीजानियोजयेत् ॥ कामवापिय बीजं वा योजनं किं हि ननु ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्या
मिमिदं पायं मुनेश्वरा ॥ मालिनी विजये ॥ शुचिरागधये मंत्रं दृष्टा दृष्ट कलप्रदः ॥ सकलं निष्कलं सूर्यं तथा सवर्तनिष्ठ

॥ तं गुरु ॥
॥ ३५ ॥

तं सत्तमं तथा सवतनिकलं ॥ कलाभिन्नं कलातीतं चोद्यमं त्रिंशो बोधुवीत ॥ सकलं बुद्धं प्रथमं तदधो विद्धि निष्कलं ॥ मानं सत्
स्थाना मानं ह्यसत् स कलनिकलं ॥ विंदुस्थितं कलाभिन्नं कलातीतं तद्वद्वत् ॥ कलाकुंडलिनं मे वनादसक्तिः शिवोदिता ॥ सपुष
इमुत्थाने पुं चित्तोर्मत्रः स्थानस्थः फलप्रदो भवति नान्यथा ॥ यदुक्तं तथा ॥ स्थानस्था वरदा मे त्राध्यानस्था श्रुवा प्रदा ॥ ध्या
नस्थानविनिर्मुक्ताः सुसिद्धा अपि वै गुराः ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि मंत्रसिद्धे सुलक्षणां ॥ मानकापुटितं कृत्वा स्वमंत्रं प्रजपेत्सु
धी ॥ क्रमोक्तमाकुता ह्यन्या तदंते केवलं मनु ॥ एवंतु प्रत्यहं जप्याशा वध्वं समाप्यते ॥ निश्चितं मंत्रसिद्धिः स्यादित्युक्तं
तंत्रवेदिभिः ॥ कलारावि ॥ मासमात्रं जपेन्मंत्रं भूतलिप्यानुसंप्रदं ॥ क्रमोक्तमासहस्रं नु तस्य सिद्धो भवेन्मनु ॥ भूतलि
पिमाह शाखायां ॥ अथ भूतलिपिविधं मुनेषां प्रामादुर्लभं ॥ यां प्राप्य हं भो मुनयः सर्वां क्त्वा मायुषे दिरे ॥ पंचरुत्वाः संधि
चरणाव्यो मे राग्निर्जलधरा ॥ अंत्यमाशं द्वितीयं च चतुर्थं पंचमं क्रमात् ॥ पंचवर्गं क्षराणि सुवीतश्चेत्ते दुभिः सह ॥ सखा भूत
लिपिः प्रोक्ता द्विचत्वारिंशदशैः ॥ मासमात्रं जपेन्मंत्रं भूतलिप्यानुसंप्रदं ॥ क्रमोक्तमासहस्रं नु तस्य सिद्धो भवेन्मनु ॥ क्रमेण

॥ रामः ॥
॥ ३५ ॥

तान्याह ॥ अउमत्तस्येओओह्यखलककवभयगनचक्रं जगत्तठडनतथयदमपफभवशस ॥ युक्क्रमेणान्याह ॥ स
षशवभफमदधननडठगाजरुहुभगधखकठलवरयहओओसेसलुअडइअविशेषमाहफेत्कारिये ॥ भूतलिप्यापु
टीकृत्ययोर्मंत्रो प्रजपेन्मनु ॥ क्रमोक्तमाकुता ह्यन्या तस्य सिद्धो भवेन्मनु ॥ अन्यत्रापि ॥ ध्यात्वा जप्त्वा दाता ह्यन्या क्रमोक्तमविधा
नत ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो भवितुं सिद्धो न संशयः ॥ ध्यानं यथा ॥ अंको मुक्तशशांकविंदमदशीमापी नतुं गस्तनी च द्वा द्वी कितम
स्तकां मधुमादादालोलनेत्रत्रयो ॥ विधाणां निशान्ता जपवटी विद्यां कपालं करैराद्यां यो वनगर्वितो लिपितुं वागीश्व
रीमाश्रये ॥ एवं संपूज्य विधिवज्जपे भूतलिपिं नरः ॥ क्रमोक्तमाकुता ह्यन्या सवाक्त्वा मानवापुयात् ॥ एवं संपूज्येति प्रथमं
मासान्याष्टविधा यत्ते नोदकेनात्मनः पूज्योपकरां वाभ्युष्येद्गोराकर्णिकमष्टदलपंचचतुर्दशैः यशोभितं यंत्रं निर्माय
तत्र भूतलिपिं ध्यात्वा वासुधाया प्रतिष्ठां विधाय पंचोपचारैः संपूज्य ध्यायन् भूतलिप्यं संप्रदीकृत्य मूलमंत्रं महसं शतं वा
मंत्रसिद्धर्थं सकलं मासैकं प्रत्यहं जपेदित्यर्थः ॥ मंडलं प्रजपेन्मंत्रं मानुकाभासं प्रदं ॥ अनुलोमविलोमेन मंत्रसिद्धिः प्र

॥ने.र.॥

॥३८॥

जायते उपदेशस्य सामर्थ्या कुीगुरोश्च प्रभावतः मंत्रप्रभावाद्वाचमंत्रमिदं प्रजायते ॥ जातसूतकमादौ स्यादंते च मृतसूत
कमादौ स्यादंते च मृतसूतकं ॥ आद्यं तर्हि हितं कृत्वा मंत्रमावर्तयेद्विधा ॥ सूतकद्वयसंयुक्ते यो मंत्रः स न मिच्छति ॥ सूतक
द्वयनिर्मुक्तो यो मंत्रः सर्वमिच्छिदः ॥ तच्चरत्वे श्वरे ॥ अथवा न्यप्रकारेण सूतकस्य निवर्तनं ॥ आदौ तारं समुच्चार्य मूलमंत्रं स
मुच्चार्य ॥ अंते च प्रगावं वृथा देवमादौ जपेद्दश ॥ एवं कृते मनोरम्य सूतकस्य निवर्तनं ॥ मंत्रार्थं मंत्रं चैतन्यं ये निमुद्रां न वे
नियः ॥ शतकोटिजपेनापि तस्य मिच्छिर्न जायते ॥ गुप्ता जीवाश्च ये मंत्रानदास्यंति फलं प्रिये ॥ मंत्राश्चैतन्यमहिताः सर्वमिच्छि
कराः स्मृताः ॥ चैतन्यरहिता मंत्राः प्रोक्ता वरणास्तु केवलं ॥ फलेनैव प्रयच्छन्ति तत्सकोटिजापादपि ॥ भुवनेऽपीषारिजाते ॥ मा
यावीजसमायुक्तः सिद्धमिच्छिषदा भवेत् ॥ पिंडस्तु केवलं मंत्रो मायावीजोऽन्वलीकृतः ॥ मायावीजाद्देव्या गोवीजे चैतन्य
धार्यवत् ॥ विशुद्धेश्वरे ॥ अथ चैवं प्रकुर्वीत सर्वमंत्रजपक्रमे ॥ आद्यं ते हं सवीजाभ्यामचिरादेव सिद्धिं ॥ भुक्तिमुक्तिं कार
स्थे च तथा प्रगावसं पुं ॥ यामले ॥ निःसेतुश्च यथा तोयं क्षणात्तिष्ठं प्रसर्पति ॥ मंत्रस्तथैव निःसेतुः शरत्पेवनसंशयः ॥ तस्मा

॥रामः॥

॥३८॥

सर्वेषु मंत्रेषु चतुर्वर्णादि जातयः ॥ पार्श्वयोः सेतुमादाय जपकर्म समाप्तेन ॥ मंत्राणां मादि सेतुर्वादि सेतुर्वा यथेच्छतः ॥ वि
सेतवः समाख्याताः सर्वदेवदि जातयः ॥ मंत्राणां प्रगावः सेतुस्तत्सेतुः प्रगावः स्मृतः ॥ स्ववत्स्योद्धतः पूर्वपातं चैद्विधीयते
चतुर्दशस्वरो यो मोक्षोपजोका संजकः ॥ स चानुग्रहचंदाभ्यां श्रुता सेतुश्च्यते ॥ मंडलं प्रजपे मंत्रमातृकां भासं पुं ॥ अनुलो
मविलोमेन मंत्रमिच्छिः प्रजायते ॥ त्रिषष्टिभासं पुं मातृकां भासं पुं ॥ क्रमो क्रमाच्छतं जप्त्वा मासमिच्छो भवेन्मनुः ॥
त्रिषष्टिवर्गा संस्थानमाह यथाभाते ॥ स्वराद्या विंशतिः प्रोक्ताः कादयः पंचविंशतिः योदयो छेविजानीयाश्चत्वारश्च यसाः
स्मृताः ॥ अनुस्वारो विमर्गश्च कल्पो चेति पराश्रितौ ॥ इष्यत्युच्चैरिति विजेयो लकारान्नुत एव च ॥ कुंखुं गुंघुं यसाः कखयोडं म
त्वं ॥ पफयोर्गजं भवं ॥ तद्यथा ॥ अभाई ईडु अजलत्तु एये ओओआईडु अलत्तु ऐओ २२ कखगघडचछजझनट
डरुणातथदधनपफवभमयरलवशषमरुडकुंखुं गुंघुं अः कृष्योठ ई३ सनेत्रिषष्टिवर्गाः ॥ मातृका जपमात्रेण मंत्रा
णां कोटिकोटयः ॥ जपिताः पुनसंदेहो यतः सर्वे ते उद्धवं ॥ अनेककोटिमंत्राश्च चित्तव्याकुलकारणां ॥ मंत्रं गुरुमुखात्प्राप्तं पुंवेत्स्य

॥नेदी॥

॥३॥

सर्वसिद्धिं॥ मंत्रदेवप्रकाशिकायां॥ मंत्रादिपुत्रसर्वेषु ह्येवाकामबीजकं॥ श्रीबीजं चपि निक्षिप्य जपेन्मंत्रं सुसिद्धये॥ तत्
संप्रति वाथ दुष्टमंत्रोपि सिध्यति॥ पुरा वो मातृको देवी ह्येवेत्यमृतत्रयं॥ दीपनं सर्वमंत्राणां मित्या ह भगवान्निवः॥ भ
मृतत्रयसंयोगादुष्टमंत्रोपि सिध्यति॥ विश्वसो॥ देवुवाच॥ शोडशीयामहाविद्यायां पंचदशाक्षरीं॥ पंचमीं पंचकृपाया
नाया कलमुंदरीं॥ दशार्धसंपुटी कृत्य जपेदष्टोत्तरं शतं॥ दोषाः सर्वे तपयंति ते नैव कुलेभिरवतिष्ठन्॥ हंसमाहेश्वरे॥ सनात
नैव विद्यानां प्राणांशुरा वरानने॥ रमाया हंसवीजं वाग्भवाद्येष्टुर्लभं॥ शक्त्यंते तु महेशानि हंसमायारमा तथा॥ सनेयुक्ते
नैवैशिविद्या जपनमाचरेत्॥ तथा॥ वाग्भवांते महादेवि रमावीजं मदा जपेत्॥ वसोक्तं बुद्धविद्यां च कामाजेश्वरि॥
हंसवीजं सरादयान्त्रिके देवि दुर्लभं॥ तदा जप्त्वा सुरेश्वरजीवन्मुक्तः प्रजायते॥ रुद्रयामले॥ वाग्भवांते तु कामांते
कामांते कामवीजकं॥ शक्त्यंते शक्तिवीजं तु कथितं तु दुर्लभं॥ एवं हि जपना देवि सिध्यत्येव न संशयः॥ एतच्च कथितं देवि
कोटिशस्त्रेषु दुर्लभं॥ ऊजिकायां॥ श्रीं ह्रीं कूं ह्रूं देवि हं मो हं श्रीं क्रमेण च॥ श्रीं कारं प्रथमं देवि क्रीं क्लीं चतुर्दशं॥ हों हं

॥रामः॥

॥३॥

कुलकीं सौः सकलकीं ततः पठत्॥ क्लीं क्लीं चतस्रो देविकीं कारं च श्रियं तथा॥ सर्वेषां दीपनी विद्या सर्वतंत्रेषु गोपिता॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कामराजस्य दीपनीं॥ यज्जपादं जसामर्षिसिद्धिं विंदति मानवः॥ बाणी वदह्यं चैव वाग्वादिनीति वा
ग्भवं॥ गोपालवीजं क्लीं चैव क्लेदयेति महेति च॥ शोभं कुर्वति हे देविका मराजमिति स्मृतं॥ शक्तिरो मविसर्गश्च पुरा वो मि
श्रसर्वच॥ कुरुचेति महामाये शक्तिरूपं मुदुर्लभं॥ मूलविद्या त्रिकूटोत्तरे त्रिकूटोत्तरे जपेत्क्रमात्॥ मूलविद्या शतं जप्त्वा दीपनी
सहितं मनु॥ जप्त्वा च दशधा सम्यक्ताधकः॥ सिद्धिं सिध्यति॥ यामले॥ कामराजलोपा मुद्रयोर्यथानुमत इति केचित्॥ आ
दिमादिमनादि च मध्यममध्यममध्यमं॥ अंत्यमंत्यमनेत्यं च त्रिपुराशी पुसिद्धिदा॥ अनेन मंत्रमिद्धिः स्यान्नान्यथा लभजायत॥
स्मरं योनिं स्मार्च्य वाग्भवाद्येन योजयेत्॥ तारं मायां कमलां च बीजं शक्त्यंते योजनात्॥ श्रीं कारं मुद्धिं निक्षिप्य क्लीं कारं तद
नंतरं॥ तारं हं मां तारं कृत्वा दुष्टमंत्रोपि सिध्यति॥ अन्यच्च मूलादिब्रह्मांशुं तत्त्ववर्णाय सवर्षिणीं॥ तस्माज्जोतिर्मयीं ध्यायेत्
ज्जिह्वागु मृतवर्षिणीं॥ पाषाणेन समो वापि मूर्ध्नी जीवसमो भवेत्॥ जपाद्युतः पुनर्यायेद्यानाद्युतः पुनर्जपेत्॥ जप

॥३८॥

॥ श्रीः ॥

॥३८॥

॥ न. र. द. ॥

॥ ३६ ॥

गोविधारेयत् ॥ गोपितो यं भवेत्सिद्धो नेचेत्कुर्वीत शोषणं ॥ द्वाभ्यां च वायवीजाभ्यां मंत्रं कुर्याद्विदग्धं ॥ एषा विद्या गलधार्या लिखि
 त्वा वरभस्मना ॥ गोपितेऽपि न सिद्धश्चेद्दुर्गो योऽग्निवीजतः ॥ आग्नेयेन च वीजेन मंत्रं स्पृशेत्कैकमक्षरं ॥ आशं नमश्च दुर्द्ध च योजयेद्
 हृक् मीरा ॥ ब्रह्मवृक्षस्येते लेन मंत्रमालिख्य धारयेत् ॥ कंठदेशे ततो मंत्रं सिद्धः शंकरभाषणात् ॥ इत्येवं कथितं सम्यक्
 वलं न व भक्तिनः ॥ एकेन तु कृतार्थः स्याद्ब्रह्मभिः किञ्च मुबतः ॥ इति मंत्रसिद्धिपाया ॥ श्रीः ॥ ०॥१॥०॥ ॥
 खर्वाङ्गी चित्कलां श्यामां दक्षिणां घट्टां पदाम् ॥ शिवायै समाविष्टां शक्तिं धूलं विधृतीम् ॥ शवनाभिसमुद्भूतकान्त
 नुचखादनीम् ॥ वामेन पाणिना खड्गं धारयन्तां गदां पदाम् ॥ स पात्रं वा मरुता सुजठरेण विरजिताम् ॥ गलकुचां त्रिन
 यनां मुराडमालां च भूषिताम् ॥ सकपालकण्ठसक्ता विकटोरुधिरप्रियाम् ॥ शिवाभ्यां पार्श्ववर्तिभ्यां रावतसौधितां स
 तीम् ॥ एवं ध्यात्वा वारोहदक्षिणां कालिकां भजेत् ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ०॥१॥०॥ ॥

॥ श्रीः ॥

॥३६॥



श्री १०२६